

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.5.2003
KOM(2003) 200 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET, OG
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG
OM ANVENDELSEN AF DIREKTIV 98/34/EF FRA 1999 TIL 2001**

RESUMÉ

Denne rapport om resultaterne af anvendelsen af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter og regler vedrørende informations-samfundstjenester dækker perioden fra 1999 til 2001. Den er inddelt i tre dele: informationsproceduren vedrørende standarder, meddelelsesproceduren vedrørende tekniske forskrifter og endelig bilagene vedrørende tekniske standarder og forskrifter.

Rapporten gør det muligt at vurdere, hvilken rolle direktiv 98/34/EF har spillet i den pågældende periode. Den har til formål at oplyse om dette emne i Den Europæiske Union og at opfordre virksomhederne til i højere grad at anvende og drage nytte af den procedure, der er fastlagt i direktivet.

1. STANDARDER

Proceduren vedrørende standarder har til formål at overvåge de nye standardiseringsaktiviteter, som iværksættes af de nationale standardiseringsorganisationer, der anerkendes i direktiv 98/34/EF. Rapporten indeholder en kortfattet beskrivelse af proceduren vedrørende standarder, og den evalueres.

Det konkluderes således i rapporten, at det vil være hensigtsmæssigt at undersøge behovet for og den direkte og indirekte nytteværdi af denne procedure for de forskellige markedsaktører. I første række er det op til alle de berørte parter at overveje disse aspekter og gøre status. Det skal imidlertid bemærkes, at der er en stor risiko for, at man ved at fjerne denne mekanisme for overvågning af de nationale aktiviteter kan forstyrre det indre marked. På dette grundlag bør man bestemt bevare denne procedure, men det er nødvendigt at tilføje den flere midler og styrke den på europæisk og nationalt plan med henblik på at øge dens effektivitet.

Der kan endvidere stilles spørgsmål ved de juridiske rammer. Den europæiske standardisering dækker nu en lang række forskellige områder, som tidligere var omfattet af nationale standarder. Man kan ligeledes forvente, at standardiseringsorganisationerne nu af sig selv kontrollerer, hvorvidt deres nationale standardiseringsplaner ikke burde forelægges direkte på europæisk eller endda på internationalt plan. Det vil således være hensigtsmæssigt at overveje en lempelse af de juridiske rammer for informationsproceduren på standardiseringsområdet i forbindelse med revisionen af direktiv 98/34/EF.

2. TEKNISKE FORSKRIFTER

Ved at indføre en meddelelsesprocedure for nationale tekniske forskrifter skabte man gennem direktiv 98/34/EF et veritabelt observationscenter for det indre marked, idet Kommissionen, medlemsstaterne og de erhvervsdrivende fik mulighed for at få kendskab til medlemsstaternes lovgivningsinitiativer.

Denne rapport indeholder en kortfattet beskrivelse af proceduren vedrørende tekniske forskrifter, informationsudveksling, Kommissionens og medlemsstaternes reaktioner, opnåede resultater, konstaterede overtrædelser af direktiv 98/34/EF samt retspraksis på området, foranstaltninger med henblik på at forbedre proceduren og endelig dens anvendelse på internationalt plan.

Hvis man kigger ud i fremtiden, kan man konstatere, at meddelelsesproceduren vil skulle udvides, både rent fysisk og geografisk. Da tjenester spiller en stadig større rolle i vores økonomier, vil Kommissionen overveje, hvorvidt det ville være hensigtsmæssigt at udvide direktiv 98/34/EF til andre tjenester end informationssamfundets tjenester. Dette forekommer så meget mere nødvendigt, som Kommissionen i forbindelse med analysen af udkast vedrørende flere højteknologiske sektorer såsom genetisk behandling og anvendelse af stamceller allerede har kunnet konstatere, at medlemsstaterne i stadig højere grad knytter behandling og håndtering af produkter sammen med kravene til tjenesteleverandørerne.

Den anden udfordring, som man skal tage stilling til i forbindelse med direktiv 98/34/EF, er udvidelsen. Man har allerede taget et første skridt med Tyrkiet, som siden den 1. januar 2001 har haft mulighed for at deltage i meddelelsesproceduren i henhold til forenklede bestemmelser. I lyset af direktivets betydning for den korrekte anvendelse af et udvidet indre marked er Kommissionen i øjeblikket i færd med at undersøge mulighederne for at lade kandidatlandene deltage i meddelelsesproceduren forud for deres tiltrædelse på samme måde som EFTA-landene deltager i øjeblikket.

INDHOLDSFORTEGNELSE

RESUMÉ	2
1. Standarder	2
2. Tekniske forskrifter	2
Indledning	8
1. Resumé.....	8
2. Standarder	8
3. Tekniske forskrifter	8
Del I: Informationsproceduren vedrørende standarder	10
1. Indledning	10
2. Kortfattet beskrivelse af proceduren	10
2.1. CEN's og CENELEC's rolle	10
2.2. ETSI's rolle.....	11
3. Informationsprocedurens anvendelse fra 1999 til 2001	11
3.1 Behandling af meddelelser	11
3.2 Statistikker	12
3.3 Tendenser inden for de nye standardiseringsaktiviteter.....	12
4. Kvaliteten af de nationale standardiseringsorganers meddelelser	13
4.1 Inden for CEN	13
4.2 Inden for CENELEC	14
5. Udnyttelse af de informationer, der indhentes i forbindelse med proceduren	14
5.1 Informationsformidling.....	14
5.2 Anvendelsen af artikel 4 i direktiv 98/34/EF	14
5.3 Anvendelsen af artikel 7 i direktiv 98/34/EF	15
5.4 Konklusion vedrørende udnyttelsen af informationerne.....	15
6. Generelle informationer om standardiseringsaktiviteterne	16
6.1 Informationsbehovet hos alle interesserede parter.....	16
6.2 Websteder, som støttes af Kommissionen	16
6.3 Informationsprodukter fra de europæiske standardiseringsorganisationer	16
7. Programmerings- og standardiseringsmandater	17

8.	Foranstaltninger til forbedring af proceduren	17
8.1	Forbedringer på europæisk plan.....	17
8.2	Forbedringer på nationalt plan vedrørende meddelelser	18
8.3	Forbedringer på nationalt plan vedrørende informationsformidling.....	18
9.	Konklusioner og perspektiver	18
Del II: Meddelelsesproceduren vedrørende tekniske forskrifter		20
1.	Indledning	20
2.	Kortfattet beskrivelse af proceduren	20
2.1.	Generel beskrivelse af proceduren i 98/34/EF på produktområdet.....	20
2.2.	Kendetegn ved proceduren for informationssamfundets tjenester.....	22
3.	Statistisk oversigt	24
3.1.	Antallet af meddelelser	24
3.2.	Opdeling efter land.....	24
3.3	Opdeling efter sektor.....	25
3.4.	Opdeling efter reaktion	27
3.5.	Anvendelse af hasteproceduren.....	28
4.	Risiko for hindringer af det indre markeds funktion, som er konstateret takket være meddelelsesproceduren	29
4.1	Samlet overblik	29
4.2.	De meddelte udkasts uforenelighed med EF-traktatens artikel 28 og 30 samt 43 og 4931	
4.3.	De meddelte udkasts uforenelighed med afledt ret.....	33
4.4.	Analyse af medlemsstaternes reaktioner	34
5.	Resultater	36
5.1.	Opfølgning på udførlige udtalelser	36
5.2.	Opfølgning af bemærkninger	37
5.3.	Udkast, der er trukket tilbage.....	37
5.4.	"Blokering" af nationale initiativer	38
5.5.	Identifikation af harmoniseringsbehov	39
6.	Behandling af overtrædelserne.....	39
6.1.	Overtrædelser på produktområdet.....	40
6.2.	Overtrædelser inden for informationssamfundets tjenester	40

7.	Domstolens retspraksis	40
7.1.	Domme med procedurermæssige følger.....	41
7.2.	Domme vedrørende direktivets anvendelsesområde og definition af begreberne i direktivet	42
8.	Foranstaltninger til forbedring af proceduren	44
8.1.	Åbenhed	44
8.2.	Møder i 98/34-udvalget.....	44
8.3.	"Pakkemøder"	46
9.	Internationale aspekter af meddelelsesproceduren.....	46
9.1.	Udveksling af oplysninger om tekniske forskrifter mellem Fællesskabet og EFTA-landene	47
9.2.	Tyrkiet.....	50
9.3.	Udvidelsen	50
9.4.	Europarådet	50
10.	Konklusioner og perspektiver	50
Del III: Bilag		53
1.	Bilag om standardisering.....	54
1.1.	Fordeling af antallet af nye standardiseringsudkast hvert år fra 1991 til 1998.....	54
1.2.	Fordeling af antallet af nye standardiseringsudkast i 1999	55
1.3.	Fordeling af antallet af nye standardiseringsudkast i 2000	56
1.4.	Fordeling af antallet af nye standardiseringsudkast i 2001	57
1.5.	Fordeling efter land af antallet af nye standardiseringsarbejder, der er blevet meddelt på nationalt plan i 1999	58
1.6.	Fordeling efter land af antallet af nye standardiseringsarbejder, der er blevet meddelt på nationalt plan i 2000	59
1.7.	Fordeling efter land af antallet af nye standardiseringsarbejder, der er blevet meddelt på nationalt plan i 2001	60
1.8.	De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsarbejder i 1999	61
1.9.	De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsarbejder i 2000	62
1.10.	De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsarbejder i 2001	63
1.11.	Anvendelse af artikel 4 (Anmodning om deltagelse i nationale standardiseringsarbejder og anmodning om udarbejdelse af en europæisk standard)	64
1.12.	Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1999	65
1.13.	Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 2000	67

1.14.	Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 2001	69
2.	Bilag om tekniske forskrifter	70
2.1.	Antal meddelelser om tekniske forskrifter fra medlemsstaterne fra 1999 til 2001	70
2.2.	Procentdel af meddelelser om tekniske forskrifter fra medlemsstaterne fra 1999 til 2001	71
2.3	Fordeling på sektorer af udkast, som medlemsstaterne har meddelt Den Europæiske Union (1999)	72
2.3.	Fordeling på sektorer af udkast, som medlemsstaterne har meddelt Den Europæiske Union (2000)	73
2.3.	Fordeling på sektorer af udkast, som medlemsstaterne har meddelt Den Europæiske Union (2001)	74
2.4.	Sammenligning mellem meddelelser og anmodninger om hasteprocedure fordelt på sektorer mellem 1999 og 2001	75
2.5.	Sammenligning mellem meddelelser og reaktioner fordelt på sektorer (kun udførlige udtalelser og bemærkninger) - 1999	76
2.5.	Sammenligning mellem meddelelser og reaktioner fordelt på sektorer (kun udførlige udtalelser og bemærkninger) - 2000	77
2.5.	Sammenligning mellem meddelelser og reaktioner fordelt på sektorer (kun udførlige udtalelser og bemærkninger) - 2001	78
2.6.	Opfølgning på udførlige udtalelser fra Kommissionen (kun afsluttede procedurer) vedrørende meddelelser fra årene 1999 og 2000	79
2.7.	Fordeling på sektorer af udkast, der er meddelt af Island, Norge og Schweiz mellem 1999 og 2001	80
2.8.	Bemærkninger om udkast, der er meddelt af Island, Norge og Schweiz i perioden 1999-2001	81

Indledning

1. RESUMÉ

Formålet med denne rapport om resultaterne af anvendelsen af direktiv 98/34/EF¹ fra 1999-2001 er at informere Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, som angivet i direktivets artikel 11.

Rapporten er inddelt i tre dele: informationsproceduren vedrørende standarder, meddelelsesproceduren vedrørende tekniske forskrifter og endelig bilag vedrørende standarder og tekniske forskrifter.

Rapporten gør det muligt at vurdere, hvilken rolle direktiv 98/34/EF har spillet i den pågældende periode. Den har til formål at formidle oplysninger om dette emne i Den Europæiske Union og at opfordre virksomhederne til i højere grad at anvende og drage nytte af den procedure, der er fastlagt i direktivet.

2. STANDARDER

Proceduren vedrørende standarder har til formål at overvåge de nye standardiseringsaktiviteter, som er iværksat af de nationale standardiseringsorganisationer, der anerkendes i direktiv 98/34/EF. Der er indført mekanismer, som hovedsagelig skal give andre organisationer mulighed for at fremsætte kommentarer, deltage i arbejdet eller anmode om, at der tages et initiativ på europæisk plan.

Selv om alle disse mekanismer kun anvendes i begrænset omfang, skal det understreges, at selve procedurens eksistens har gjort det muligt at begrænse initiativerne på nationalt plan og til en vis grad ændre de nationale standardiseringsorganisationers adfærd. Der afsættes rent faktisk flere og flere menneskelige ressourcer til det europæiske arbejde i stedet for til de nationale aktiviteter.

Denne rapport indeholder en kortfattet beskrivelse af proceduren vedrørende standarder, den evalueres, og der foreslås forbedringer.

3. TEKNISKE FORSKRIFTER

Ved at indføre en meddelelsesprocedure for nationale tekniske forskrifter skabte man gennem direktiv 98/34/EF et veritabelt observationscenter for det indre marked, idet Kommissionen, medlemsstaterne og de erhvervsdrivende får mulighed for at få kendskab til medlemsstaternes lovgivningsinitiativer. Direktivet er et led i Rådets, medlemsstaternes og Kommissionens bestræbelser på at forbedre lovgivningens kvalitet både på fællesskabsplan og på nationalt plan. Direktivet har således helt konkret bidraget til at få medlemsstaterne til at lovgive bedre,

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998, ændret ved direktiv 98/48/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter og forskrifter vedrørende informationssamfundets tjenester, EFT L 204 af 21.7.1998. I nærværende rapport gælder henvisningerne til bestemmelserne i direktiv 98/34/EF den udgave af direktivet, der er ændret ved direktiv 98/48/EF.

idet de gennem en forudgående analyse af de nationale lovgivningsudkast kan undgå talrige forhindringer, før disse får negative virkninger. På samme måde giver det Kommissionen mulighed for at identificere de reelle harmoniseringsbehov.

Hvis man retter blikket mod fremtiden, kan man konstatere, at meddelelsesproceduren vil skulle udvides, både rent fysisk og geografisk. Rent fysisk gennem medtagelse af andre tjenester end informationssamfundets tjenester, eftersom tjenester spiller en stadig større rolle i vores økonomier; geografisk på grund af den forestående udvidelse af Den Europæiske Union.

Denne rapport indeholder en kortfattet beskrivelse af proceduren vedrørende tekniske forskrifter, informationsudveksling, Kommissionens og medlemsstaternes reaktioner, opnåede resultater, konstaterede overtrædelser af direktiv 98/34/EF samt retspraksis på området, foranstaltninger med henblik på at forbedre procedurens funktion og endelig dens anvendelse på internationalt plan.

Del I: Informationsproceduren vedrørende standarder

1. INDLEDNING

Denne del vedrører informationsproceduren for standardisering som fastsat i artikel 2 til 7 i direktiv 98/34/EF. Det er bestemt, at de nationale standardiseringsorganer skal give Kommissionen, de europæiske standardiseringsorganer og de øvrige nationale standardiseringsorganer meddelelse om, for hvilke nye emner de har besluttet at fastsætte eller ændre en standard. Efter en kortfattet beskrivelse af proceduren redegøres der for dens anvendelse i årene 1999 til 2001 sammen med en analyse af statistikkerne. Rapporten omhandler ligeledes meddelelsernes kvalitet, udnyttelsen af informationerne på de forskellige niveauer og udstedelsen af mandater til de europæiske standardiseringsorganer som Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Komité for Elektrostandardisering (CENELEC) og Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder (ETSI). Kapitlet slutter med en analyse af allerede gennemførte og mulige forbedringer.

2. KORTFATTET BESKRIVELSE AF PROCEDUREN

2.1. CEN's og CENELEC's rolle

Informationsproceduren for standarder blev i praksis indført den 1. januar 1985. Siden vedtagelsen af direktiv 94/10/EF², som ændrer direktiv 83/189/EØF³, vedrører meddelelsespligten udelukkende de nye standardiseringsarbejder, der iværksættes. Den omfatter ikke længere de øvrige ajourføringer af de nationale standardiseringsprogrammer, dvs. udkast, der er til offentlig høring og vedtagelse af nationale standarder.

De nationale standardiseringsorganer, der er medlemmer af CEN og CENELEC (herunder standardiseringsorganerne i EFTA-landene), har siden denne dato videregivet de nødvendige informationer til CEN's forvaltningscenter (CEN/CMC, som tidligere kaldtes CEN's centralsekretariat) og CENELEC's centralsekretariat. De indsamlede oplysninger videregives regelmæssigt til Kommissionen og til samtlige medlemmer af CEN og CENELEC, der sørger for at formidle oplysningerne videre til de berørte parter med henblik på eventuelle reaktioner. Disse oplysninger undersøges både af de kompetente organer under CEN og CENELEC (CEN/CMC og CENELEC's centralsekretariat, tekniske kontorer osv.) og af Kommissionens forskellige tjenestegrene.

Der er indgået årlige kontrakter mellem Europa-Kommissionen og CEN og CENELEC for at sikre den tekniske gennemførelse af informationsproceduren for standarder.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/10/EF af 23. marts 1994 om anden væsentlige ændring af direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 100 af 19.4.1994.

³ Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 109 af 26.4.1983.

2.2. ETSI's rolle

Det Europæiske Institut for Telekommunikationsstandarder (ETSI) deltager automatisk i informationsproceduren for standarder. I praksis begrænser denne deltagelse sig til modtagelse og gennemgang af oplysninger fra medlemmerne af CEN og CENELEC, som videresendes af disse to organers sekretariater. ETSI består nemlig ikke af nationale standardiseringsorganer som defineret i artikel 1 i direktiv 98/34/EF. Informationer om udarbejdelsen af tekniske specifikationer på nationalt plan inden for telekommunikation videregives i princippet via informationsproceduren for tekniske forskrifter, når det drejer sig om lovgivning, eller via medlemmerne af CEN og CENELEC, når det gælder frivillige foranstaltninger. Som anført i den foregående rapport må det antages, at de nationale standardiseringsaktiviteter på telekommunikationsområdet vil være begrænsede, fordi programmerne under ETSI dækker mange forskellige emner, og fordi den interne regel om status quo gælder for hvert enkelt emne.

Denne del af rapporten vedrører således udelukkende de aktiviteter, der meddeles af CEN's og CENELEC's medlemmer, som er anført i bilag II til direktiv 98/34/EF.

3. INFORMATIONSPROCEDURENS ANVENDELSE FRA 1999 TIL 2001

3.1 Behandling af meddelelser

Som anført i den foregående rapport indførte CEN allerede i 1993 en forenklet procedure. Der er tale om den procedure, der er anført i Kommissionens forslag fra 1992, og som direktiv 94/10/EF er baseret på. Denne forenkling har givet CEN's forvaltningscenter mulighed for bedre at kontrollere strømmen af informationer og for at undersøge visse meddelelser mere indgående, både hvad angår præsentation og indhold. Denne forenkling har også gjort det muligt at lave fuldstændige og realistiske statistikker over de nye nationale aktiviteter, der er iværksat.

Udvekslingen af standardudkast til offentlig høring har siden starten af 1993 været gennemført for de enkelte sager i fuld enighed mellem de pågældende organer og med den form for deltagelse, der er angivet i artikel 3 i direktiv 98/34/EF.

CENELEC har for sit vedkommende styrket sin interne procedure, kaldet "Vilamoura"-proceduren, ved i givet fald at lade den efterfølge af informationsproceduren i henhold til direktiv 98/34/EF. "Vilamoura"-proceduren kræver nemlig, at hvert CENELEC-medlem hurtigst muligt og selv på et eventuelt forstadium giver meddelelse om alle ønskede og/eller påtænkte standardiseringsaktiviteter. En reaktion fra bare ét andet medlem inden for en frist på tre måneder er nok til at udløse en status quo-frist. Denne frist kan kun ophæves af det højeste tekniske organ under CENELEC, Den Tekniske Bestyrelse. Kun hvor dette organ vurderer, at et europæisk initiativ ikke er hensigtsmæssigt, tillades gennemførelsen af den meddelte aktivitet på nationalt plan, og aktiviteten bliver et nationalt initiativ i henhold til direktiv 98/34/EF. Meddelelserne om sidstnævnte initiativer videregives derefter hver tredje måned til den bredere kreds af deltagere, der er angivet i direktiv 98/34/EF.

Det må imidlertid beklages, at oplysningerne fra "Vilamoura"-proceduren ikke offentliggøres uden for organisationen i modsætning til direktivets procedure, men hovedsagelig cirkulerer blandt CENELEC's medlemmer. Gennemsigtigheden ville blive forbedret, hvis alle meddelelser blev samlet i et enkelt register, og dette punkt bør undersøges nærmere.

3.2 Statistikker

De statistikker, som CEN og CENELEC udarbejder i deres årlige rapport, giver et overblik over de standardiseringsaktiviteter, der er meddelt i perioden 1999 til 2001.

Som følge af den særlige "Vilamoura"-procedure inden for CENELEC, og eftersom CENELEC udelukkende dækker den elektrotekniske sektor, har antallet af meddelelser fra denne organisations medlemmer inden for rammerne af direktiv 98/34/EF været ret begrænset. Derfor dækker statistikkerne i nærværende rapport hovedsagelig CEN-medlemmernes aktiviteter.

Blandt disse statistikker afspejler de, der vedrører nye projekter, de seneste tendenser inden for standardiseringsarbejdet. Disse statistikker kan undersøges ud fra tre forskellige synsvinkler, der supplerer hinanden:

- inddeling efter arbejdsniveau (nationale, europæiske og internationale projekter) samt udviklingen af aktiviteterne på de enkelte niveauer;
- fordeling efter land,
- fordeling efter aktivitetsområde og -delområde.

Som angivet i de tidligere rapporter skal statistikkerne af følgende årsager fortolkes med en vis forsigtighed:

- en ny aktivitet iværksat på europæisk plan kan dække et større område end en national aktivitet;
- på grund af forskellige arbejdsmetoder er den fase, hvor et nyt standardiseringsarbejde meddeles, ikke den samme hos alle CEN's og CENELEC's medlemmer.

3.3 Tendenser inden for de nye standardiseringsaktiviteter

I lyset af ovenstående forbehold kan man på grundlag af tabellerne i bilag 1.1 til 1.10 konstatere en række ting vedrørende udviklingen i de internationale, europæiske og nationale standardiseringsaktiviteter.

- Det samlede antal nye arbejder, der er iværksat på alle tre niveauer, har siden 1999 ligget stabilt på omkring 3 815 enheder i forhold til gennemsnittet på 4 664 enheder i perioden 1995-1998, som blev beskrevet i den foregående rapport.
- På nationalt plan ligger antallet af nye initiativer fra 1999 til 2001 i gennemsnit på 1 400 enheder pr. år, hvilket er et fald i forhold til 1 620 i perioden 1995-1998. Specifikke projekters andel af dette tal ligger fortsat på ca. 98 %. Gennemsnitlig 30 % af meddelelserne blev angivet som revisioner eller ændringer af eksisterende nationale standarder.
- Antallet af nye initiativer på europæisk plan er faldet kraftigt siden 1998 sammenholdt med de to foregående år. Tallet var gennemsnitlig 1 587 i perioden 1999-2001, mens gennemsnittet var på 1 922 for perioden 1995-1998.
- På internationalt plan har man ligeledes kunnet konstatere en fortsat faldende tendens: gennemsnitlig 828 enheder for perioden 1999-2001 imod 1 122 for perioden 1995-1998.

- For så vidt angår fordelingen af nye nationale projekter efter medlemsland viser skemaerne i bilag 1.5 til 1.7, at gennemsnitlig 30 % kommer fra Tyskland. Det er ligeledes bemærkelsesværdigt, at et forholdsvist højt antal nye arbejder kommer fra Østrig.
- De ti vigtigste underområder af nationale aktiviteter er angivet i skemaerne i bilag 1.8 til 1.10. Man kan konstatere, at levnedsmiddelsektoren fortsat er den vigtigste sektor for nye nationale standardiseringsaktiviteter i de enkelte år. Kommissionen har den holdning, at det er nødvendigt at styrke standardiseringen på europæisk plan inden for dette område. De nationale aktiviteter er fortsat lige så vigtige inden for byggesektoren. Eftersom der findes flere standardiseringsmandater på dette område inden for de europæiske arbejder, kan der her stilles spørgsmålstejn ved overholdelsen af status quo.

4. KVALITETEN AF DE NATIONALE STANDARDISERINGSORGANERS MEDDELELSER

4.1 Inden for CEN

Kommissionen påpegede i de tidligere rapporter, at der var visse problemer med overholdelsen af meddelelsesfrister og med selve meddelelsernes kvalitet. Kommissionen understregede flere gange, at der måtte ydes en større indsats på nationalt og europæisk plan for at rette op på situationen. Siden 1995 har man arbejdet systematisk med dette, hvilket har gjort det muligt at forbedre meddelelsernes kvalitet. Disse fremskridt, som ikke er kommet af sig selv, er frugten af den permanente indsats, som CEN's centrale enhed og korrespondenterne på nationalt niveau har ydet.

For det første har CEN's centrale enhed klart defineret de nødvendige interne regler med henblik på at sikre både nøjagtige, tydelige og pålidelige meddelelser, ved at udgive en brugerhåndbog for medlemmerne i 1995. I denne håndbog præciseres det desuden, hvorledes et medlem kan deltage i et andet medlems arbejder. Der er gennemført andre foranstaltninger, især i perioden 1995-1998, såsom oprettelsen af en hjælpetjeneste (help desk) for CEN's centrale enhed vedrørende alle spørgsmål fra CEN-medlemmernes enheder, der har ansvaret for at meddele nye emner.

Trods disse foranstaltninger blev omkring 22 % af meddelelserne i 1999 stadig indsendt for sent. Denne tendens blev forbedret i 2000 og 2001 (henholdsvis 16 % og 15 %). Men for disse for sent indsendte meddelelser kan man konstatere, at de interesserede parter har færre muligheder for at gribe ind. I 2001 blev f.eks. omkring en tredjedel af de for sent indsendte meddelelser først indsendt ved udgangen af den offentlige høringsfase. Der bør gøres en ekstra indsats, så principperne i direktivets informationsprocedure ikke overtrædes. Den sene meddelelse kan hindre den direkte deltagelse i andre standardiseringsorganisationers arbejde og fremsendelsen af bemærkninger på et tidligt stadium.

Den præcise projektbeskrivelse lader ligeledes noget tilbage at ønske. I 1998 indeholdt 31 % af meddelelserne ikke andre præciseringer end titlen. I perioden 1999-2001 steg denne procentdel imidlertid til 36 % i gennemsnit. Der er hovedsagelig tale om de østrigske, franske og britiske meddelelser. Antallet af andre kvalitetsproblemer var i øvrigt faldende i 1999 og 2000 (henholdsvis 88 og 66), men steg så kraftigt i 2001 (136 indberettede tilfælde). Oplysningernes manglende præcision drejer sig navnlig om en forkert klassificering af aktivitetsområde og -underområde.

4.2 Inden for CENELEC

For CENELEC's vedkommende råder man ikke over en detaljeret analyse som den, der er foretaget af CEN's Centrale Enhed. Når der tages højde for den interne "Vilamoura"-procedure, hvori der udstikkes forholdsvis strenge meddelelsesregler, må man dog anse kvaliteten af CENELEC-medlemmernes meddelelser for tilfredsstillende.

5. UDNYTTELSE AF DE INFORMATIONER, DER INDHENTES I FORBINDELSE MED PROCEDUREN

5.1 Informationsformidling

Kommissionen råder ikke over præcise og ajourførte oplysninger om den nationale formidling af oplysninger om meddelelserne trods påmindelsen til CEN's medlemmer på møderne i det udvidede 98/34-udvalg den 17. januar og den 13. juni 2002. Derfor kan man ikke gøre andet end at gentage konklusionerne i undersøgelsen, som CEN's forvaltningscenter iværksatte i 1995. Undersøgelsen viste, at adgangen til månedsregistret kræver et betalingsabonnement i Danmark, og at gennemgangen af meddelelserne især sker hos selve standardiseringsorganet. I Tyskland bekræftede DIN i januar 2002, at oplysningerne cirkulerer mellem omkring 60 berørte økonomiske partnere, som står for formidlingen til deres medlemmer i den pågældende sektor. Systematisk rundsending og omfattende høring af branchen er også fremherskende i Frankrig. Den italienske standardiseringsorganisation rundsender oplysninger til industrien og de tilknyttede organisationer. Desuden informeres det tekniske personale også om de meddelte aktiviteter i henhold til sektor. I Portugal rundsendes oplysningerne til medlemmerne af standardiseringsorganisationen, mens der i Sverige og Det Forenede Kongerige kun synes at være marginal interesse for oplysningerne.

5.2 Anvendelsen af artikel 4 i direktiv 98/34/EF

Som anført i de tidligere rapporter er gennemførelsen af artikel 4 i direktivet, dvs. deltagelsen i de nationale aktiviteter og anmodningen om udarbejdelse af europæiske standarder, stadig marginal. Disse konstateringer bekræftes i skemaet i bilag 1.11:

- antallet af bemærkninger fra standardiseringsorganerne er stadig meget beskedent i forhold til antallet af indkomne meddelelser;
- antallet af anmodninger om deltagelse i andre medlemmers arbejde synes at være faldende;
- anmodninger om udarbejdelse af europæiske standarder er i princippet ikke-eksisterende med undtagelse af tre tilfælde i 1999 og to anmodninger i 2000. Det står i øvrigt ikke klart, hvordan det er gået med disse anmodninger.

Man kan derfor igen ud fra disse statistikker konkludere, at mulighederne i direktivets artikel 4 reelt ikke udnyttes.

På det elektrotekniske område skal man dog tage højde for anvendelsen af "Vilamoura"-proceduren som anført ovenfor. Denne procedure omfatter nemlig de samme typer deltagelse som anført i artikel 4 i direktiv 98/34/EF for alle nye initiativer, der kommer fra mindst ét medlem. I 1999 og 2000 var henholdsvis 40 og 35 meddelelser omfattet af denne procedure. Heraf blev henholdsvis 17 og 6 initiativer overført til europæisk niveau, mens henholdsvis 20 og 27 blev gennemført på nationalt niveau med deltagelse af et eller flere andre lande. I 2001

var antallet af meddelelser i henhold til denne procedure kun 18, hvoraf 7 blev videreført på europæisk plan.

5.3 Anvendelsen af artikel 7 i direktiv 98/34/EF

Kontrollen med anvendelsen af status quo som fastsat i artikel 7 i direktiv 98/34/EF er blevet udført på to niveauer, nemlig hos CEN/CENELEC og hos Kommissionen.

På CEN's forvaltningscenter har de teknisk ansvarlige regelmæssigt kontrolleret meddelelserne. Der foreligger ingen statistikker over antallet af behandlede sager, men det ville være hensigtsmæssigt, hvis de blev fremsendt til Kommissionen.

Kommissionens tjenestegrene har også fortsat kontrollen af de modtagne meddelelser, både for at kontrollere status quo i forhold til de mandater, der er givet til de europæiske standardiseringsorganer, og for at undersøge det hensigtsmæssige i at overføre den meddelte aktivitet til europæisk plan. Kommissionen rejste spørgsmål om 29 meddelelser inden for byggeri, maskiner og personlige værnemidler.

5.4 Konklusion vedrørende udnyttelsen af informationerne

Følgende synspunkter kan fremføres som afslutning på dette afsnit om udnyttelsen af de informationer, der indhentes:

- Forenklingen af proceduren, der blev indført fra og med 1998 ved direktiv 94/10/EF, har skabt de fornødne forudsætninger for, at oplysningerne kan udnyttes bedre, idet det store antal oplysninger er blevet reduceret, og man i højere grad kan koncentrere sig om de væsentlige oplysninger. Denne forenkling har imidlertid ikke forbedret formidlingen af oplysninger på nationalt plan eller anvendelsen af artikel 4. Udnyttelsen synes især at være afhængig af CEN-medlemmernes generelle holdning over for informationsproceduren. Som eksempel kan nævnes Frankrig, hvor man har en aktiv politik med hensyn til formidling af oplysninger.
- Kommissionen erindrer om, at der efter dens opfattelse fortsat er behov for supplerende foranstaltninger for at sikre en mere effektiv udnyttelse på nationalt plan. Trods CEN's forvaltningscenters store indsats er der især behov for en systematisk og vedvarende indsats for at forbedre de meddelte oplysninger. Formidlingen af oplysninger vil kunne forbedres ved at anvende avancerede formidlingsteknikker og ved at tydeliggøre procedurens fordele for erhvervslivet. Man kan f.eks. forestille sig, at meddelelserne lægges ud på et websted, om muligt med åben og gratis adgang. Et sådant formidlingsværktøj kan suppleres med et modul på webstedet, der giver mulighed for at indsamle bemærkninger eller anmodninger om information fra interesserede parter. Denne indsamling, og om muligt evalueringen af disse bemærkninger, kan foretages af den nationale organisation i det land, der har udarbejdet bemærkningerne. I dette tilfælde kan CEN-medlemmernes koordinerende rolle på nationalt plan opretholdes.

6. GENERELLE INFORMATIONER OM STANDARDISERINGSAKTIVITETERNE

6.1 Informationsbehovet hos alle interesserede parter

Informationen om de nye standardiseringsaktiviteter udgør kun en begrænset del af de samlede oplysninger om standardiseringsaktiviteterne. Der er et generelt problem med informationen om de vedtagne nationale standarder og samtlige både igangværende og vedtagne standardiseringsaktiviteter på europæisk og internationalt plan.

Især bør der i forbindelse med udarbejdelsen af standarder gøres en indsats for at forbedre informationen om og hensynet til forbrugernes interesser samt miljøbeskyttelsen.

Som Kommissionen flere gange har anført, er det nødvendigt at stille egnede informationer om alle standardiseringsaktiviteter til rådighed for alle interesserede parter, og dette på rimelige vilkår. Et af standardiseringssystemets grundlæggende kendetegn bør være standardiseringsaktiviteternes tilgængelighed og gennemsigtighed. Der skal gøres en permanent indsats på både nationalt og europæisk plan for at opfylde alle de interesserede parters behov for information.

6.2 Websteder, som støttes af Kommissionen

På opfordring af Kommissionen iværksatte de tre standardiseringsorganisationer i 1998 de nødvendige edbmæssige arbejder for at lave en fælles hjemmeside på nettet. Denne enkelte portal på nettet skal give alle eksterne brugere mulighed for at få oplysninger om igangværende eller afsluttede standardiseringsarbejder på europæisk niveau inden for rammerne af direktiverne efter den såkaldte nye metode.

Den fælles hjemmeside gør det også muligt at få let adgang til de tre europæiske standardiseringsorganisationers egne hjemmesider samt til Kommissionens websteder. På disse kan man i øvrigt allerede bl.a. finde den fulde tekst til de pågældende direktiver samt referencerne til de harmoniserede standarder i henhold til disse direktiver. Det fælles websted findes på følgende adresse: <http://www.NewApproach.org>. Dette websteds store succes kan aflæses af besøgsstatistikkerne: omkring 9 000 forskellige personer besøger hver måned webstedet, og antallet af besøgte sider ligger på omkring 40 000 pr. måned. Der gøres ligeledes opmærksom på succesen for det websted, hvor der findes henvisninger til de harmoniserede standarder i henhold til direktiverne under den nye metode, som offentliggøres i EUT. Der er tale om webstedet

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/index.html>.

6.3 Informationsprodukter fra de europæiske standardiseringsorganisationer

I mellemtiden har de tre europæiske standardiseringsorganisationer offentliggjort flere publikationer (på traditionelle og elektroniske medier) med en beskrivelse af deres igangværende aktiviteter, vedtagne standarder samt en liste over gennemførelser på nationalt plan. De har desuden oprettet hvert deres websted på internettet med links til medlemmernes websteder.

7. PROGRAMMERINGS- OG STANDARDISERINGSMANDATER

Det stående udvalg har i perioden 1999 til 2001 i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 98/34/EF afgivet positiv udtalelse om henholdsvis 24, 16, og 7 mandater. En stor del (27) af disse 47 mandater vedrører gennemførelsen af direktiver i henhold til den nye metode og navnlig direktiv 89/106/EF om byggevarer. Der er ligeledes afgivet forskellige andre standardiseringsmandater med henblik på at støtte andre fællesskabspolitikker (se bilag 1.12 til 14):

- Syv anmodninger om standardisering vedrører forbrugerbeskyttelse.
- Seks mandater vedrørende energipolitikken med hensyn til nedsættelse af forbruget og alternative energiformer.
- Der blev også givet fire mandater hovedsagelig til CEN til støtte for direktiver på miljøområdet.
- Det bemærkes ligeledes, at der i 2001 blev afgivet et særligt mandat vedrørende humanitær minerydning.

Denne oversigt viser, at Kommissionen i stadig højere grad anvender standardisering til at gennemføre de forskellige fællesskabspolitikker. Denne fremgangsmåde med større anvendelse af standardisering inden for Fællesskabets forskellige politikområder blev igen bekræftet i Rådets konklusioner af 1. marts 2002 (EUT af 15.03.2002 - tredje afsnit i konklusionerne).

8. FORANSTALTNINGER TIL FORBEDRING AF PROCEDUREN

8.1 Forbedringer på europæisk plan

På standardiseringsområdet medførte direktiv 94/10/EF en kraftig forenkling af proceduren i direktiv 83/189/EØF (disse tekster blev kodificeret i direktiv 98/34/EF). Dette har gjort det muligt at kontrollere omfanget og dermed den fysiske behandling af meddelelserne samt undersøgelsen af deres kvalitet og indhold.

CEN's forvaltningscenter har gennemført flere foranstaltninger hovedsagelig i 1995 for at forbedre kvaliteten af de meddelte oplysninger, som f.eks. fastsættelse af præcise regler, et bevidstgørelsesseminar og udarbejdelse af et kvalitetsstyringssystem på centralt niveau. CEN's årsberetninger indeholder systematisk en detaljeret undersøgelse af kvaliteten af de modtagne meddelelser og gør det således muligt at foretage en meget nyttig evaluering af kvaliteten. Det vides ikke, om der på nationalt plan har været gennemført specifikke foranstaltninger for at forbedre kvaliteten. Det skal dog understreges, at de aktioner, som CEN's forvaltningscenter har iværksat, ikke ville have bragt positive resultater, hvis CEN's medlemmer ikke havde samarbejdet aktivt. CENELEC's "Vilamoura-procedure" er ret streng med hensyn til kvaliteten af oplysningerne, som i øvrigt ikke er særlig omfattende.

CEN's analyse af kvaliteten af de meddelelser, der er fremsendt i perioden 1999-2001, samt evalueringen af udnyttelsen af de indsamlede oplysninger i denne periode, viser imidlertid, at der sker en forholdsvis langsom forbedring på det kvalitative plan. Navnlig meddelelsernes faldende kvalitet i 2001 viser, at man skal være yderst opmærksom. Der bør derfor opretholdes et strengt kvalitetsstyringssystem, og alle nye foranstaltninger på dette område hilses velkommen. Blandt de mulige foranstaltninger, som allerede blev foreslået i den

foregående rapport, kan nævnes en hyppigere rapportering om kvaliteten af de indkomne oplysninger. Man kan desuden forestille sig en detaljeret gennemgang af de hyppigst forekommende og væsentligste problemer. Dette bør give mulighed for målrettede foranstaltninger, enten i henhold til land eller problemets art, som f.eks. projektbeskrivelsen.

8.2 Forbedringer på nationalt plan vedrørende meddelelser

På nationalt plan er det først og fremmest op til medlemsstaterne at træffe foranstaltninger, så deres nationale standardiseringsorganisation kan opfylde de forpligtelser, der er indeholdt i de nye regler i direktivet og de regler, der er fastsat inden for de europæiske standardiseringsorganisationer.

De nationale organisationer bør på deres side undersøge behovet for at revidere og tilpasse deres meddelelssystem, især med hensyn til kvalitet og fremsendelse inden for de fastsatte frister. Den foretagne analyse bekræfter endnu en gang, at der er vedvarende problemer på dette niveau.

8.3 Forbedringer på nationalt plan vedrørende informationsformidling

Hvad angår udnyttelsen af oplysningerne er det nødvendigt at undersøge det nuværende formidlingssystem endnu en gang. For at lette kommunikationen og gøre oplysningerne mere attraktive bør der indføres ny, webbaseret teknologi for meddelelserne og formidlingen af de konsoliderede oplysninger. Kommissionen anbefaler ligeledes, at oplysningerne om CENELEC-medlemmernes nye initiativer bør integreres i CEN's oplysninger. Denne anbefaling kræver ikke nogen integration mellem de to systemer eller en tilpasning af CENELEC's procedurer, men vil kunne sikre et fuldstændigt overblik for de potentielle brugere og derved gøre proceduren mere gennemsigtig for omverdenen.

Revisionen af CEN's nuværende formidlingssystem skal også gøre det muligt på ny at vække alle berørte miljøers interesse for de oplysninger, der fremkommer ved proceduren for standarder. Der kunne også iværksættes en bevidstgørelsesaktion på europæisk og nationalt plan.

9. KONKLUSIONER OG PERSPEKTIVER

Man kan konstatere en fortsat faldende tendens for antallet af nye nationale standardiseringsaktiviteter. Dette skyldtes først og fremmest indførelsen af den forenklede procedure for nogle år siden, hvori det kun kræves, at nye, udelukkende nationale aktiviteter anmeldes. Den anden årsag til dette fald er den faktiske nedgang i antallet af nye nationale initiativer. Antallet af disse initiativer er imidlertid stadig højt (navnlig i Tyskland). I den pågældende periode er der i gennemsnit blevet iværksat 1 400 nationale initiativer pr. år i forhold til 1 587 på europæisk plan. For alle CEN's medlemmer er de væsentligste områder for den nationale standardisering fortsat levnedsmidler, byggevarer og luftfart.

Takket være de forskellige foranstaltninger, som CEN's forvaltningscenter har iværksat i nært samarbejde med de nationale standardiseringsorganisationer, er meddelelsernes kvalitet blevet forbedret, men ikke så meget som forventet. Det er nødvendigt med en permanent indsats samt tilstrækkelige ressourcer, hvis det skal sikres, at oplysningernes kvalitet er tilfredsstillende. Kvaliteten, som er en absolut betingelse for en bedre anvendelse og udnyttelse af de foreliggende oplysninger, kan desuden fremmes ved at forbedre kommunikationsmetoderne og præsentationen af de indsamlede oplysninger ved hjælp af ny

teknologi. Målrættede foranstaltninger vedrørende kvalitetssikring vil ligeledes være hensigtsmæssige.

Udnyttelsen af de oplysninger, der er indhøstet på grundlag af artikel 4 i direktiv 98/34/EF, er fortsat marginal, især hvad angår deltagelsen i nationale projekter og anmodningerne om overførsel af disse aktiviteter til europæisk plan. Desuden synes der ikke at være tilstrækkelige midler til rådighed for anvendelse af denne procedure til at kontrollere den status quo-frist, som fastsættes ved udstedelsen af et (europæisk) standardiseringsmandat. Informationsproceduren på standardiseringsområdet er således ikke præget af større effektivitet. Det seneste spørgeskema i denne forbindelse viser desuden, at der kun foregår en aktiv formidling i nogle enkelte lande. Det er absolut nødvendigt, at der finder en generel og brugervenlig formidling sted. En sådan formidling, kombineret med et system for indsamling af bemærkninger og anmodninger, bør kunne øge procedurens effektivitet på standardiseringsområdet.

Det vil ligeledes være ønskeligt at undersøge interessen for og den direkte og indirekte nytteverdi af denne procedure for de forskellige markedsaktører. I første række er det op til alle de berørte parter at overveje disse aspekter og gøre status. Det skal imidlertid bemærkes, at der er en stor mulighed for, at en sådan manglende overvågningsmekanisme for de nationale aktiviteter igen kan medføre risiko for at forstyrre det indre markeds funktion. På dette grundlag bør man bestemt bevare denne procedure, men det er nødvendigt at tilføje den flere midler for at styrke den på europæisk og nationalt plan med henblik på at øge dens effektivitet.

Der kan endvidere stilles spørgsmålstejn ved den juridiske ramme. Det må erkendes, at den europæiske standardisering har udviklet sig kraftigt, siden proceduren blev indført i 1983. Siden da er der sket en kraftig mobilisering af ekspertressourcer fra det nationale niveau til det europæiske niveau. Den europæiske standardisering dækker nu en lang række forskellige områder, som tidligere var omfattet af nationale standarder. Man kan ligeledes gå ud fra, at standardiseringsorganisationerne nu af sig selv kontrollerer, hvorvidt deres nationale standardiseringsplaner skal forelægges direkte på europæisk eller endda på internationalt plan. Det vil således være hensigtsmæssigt at overveje en lempelse af den juridiske ramme for informationsproceduren på standardiseringsområdet i forbindelse med revisionen af direktiv 98/34/EF.

Del II: Meddelelsesproceduren vedrørende tekniske forskrifter

1. INDLEDNING

På de følgende sider beskrives udviklingen inden for meddelelsesproceduren i henhold til direktiv 98/34/EF for tekniske forskrifter. Systemet blev indført i 1983 ved direktiv 83/189/EØF og har bevaret hele sin originalitet. Den har gjort det muligt at forhindre, at der opstår nye handelshindringer på det indre marked, idet der lægges vægt på gennemsigtighed, dialog, forebyggelse og gensidig kontrol.

Den 5. august 1999 blev proceduren i henhold til direktiv 98/34/EF udvidet til at omfatte informationssamfundets tjenester⁴. Direktivet vil fremover komme til at spille en større rolle som følge af udvidelsen af Den Europæiske Union. I det perspektiv kan direktivet vise sig at blive et afgørende instrument med henblik på at sikre, at det udvidede indre marked kommer til at fungere korrekt.

2. KORTFATTET BESKRIVELSE AF PROCEDUREN

Nedenstående beskrivelse af proceduren i 98/34/EF er delt op i to. Den første del indeholder en generel fremstilling af denne procedure på produktområdet, mens den anden del indeholder en beskrivelse af de særlige bestemmelser for informationssamfundets tjenester; proceduren inden for denne sektor adskiller sig i øvrigt en smule fra proceduren for produkter.

2.1. Generel beskrivelse af proceduren i 98/34/EF på produktområdet

I henhold til artikel 8, stk. 1 i direktiv 98/34/EF, skal medlemsstaterne fremsende ethvert udkast til teknisk forskrift til Kommissionen.

Fra det tidspunkt, hvor udkastet er blevet meddelt Kommissionen, påbegyndes en status quo-periode på 3 måneder, hvor den medlemsstat, som har fremsendt meddelelsen, ikke kan vedtage den pågældende tekniske forskrift. Formålet med status quo-perioden er at give de øvrige medlemsstater og Kommissionen mulighed for at undersøge det pågældende projekt og reagere hensigtsmæssigt på det. Resultatet af denne konsultationsprocedure mellem den medlemsstat, der har fremsendt en meddelelse, de øvrige medlemsstater og Kommissionen, afgør, hvordan den notificerende stat kan behandle udkastet til teknisk forskrift.

Der kan være tale om følgende muligheder:

- Medlemsstaterne og/eller Kommissionen ønsker ikke at fremsende reaktioner. I så fald kan den notificerende medlemsstat vedtage udkastet til lovgivning, så snart status quo-perioden på tre måneder er udløbet.

⁴ Denne udvidelse blev gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20. juli 1998 om ændring af direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, EFT L 217 af 5.8.1998.

- Medlemsstaterne og/eller Kommissionen fremsætter bemærkninger i henhold til direktivets artikel 8, stk. 2. Den notificerende medlemsstat skal så, i det omfang det er muligt, tage hensyn til disse bemærkninger ved det videre arbejde med udarbejdelsen af den tekniske forskrift.
- Når medlemsstaterne og/eller Kommissionen finder, at udkastet til den planlagte foranstaltning indeholder aspekter, som eventuelt kan skabe hindringer for varenes frie bevægelighed, kan de i henhold til direktivets artikel 9, stk. 2, fremsætte en udførlig udtalelse. I så fald udsætter den pågældende medlemsstat i princippet vedtagelsen af udkastet i 6 måneder at regne fra meddelestedtidspunktet og underretter Kommissionen om, hvordan den agter at reagere på den pågældende udførlige udtalelse.
- Når Kommissionen meddeler, at den har til hensigt at fremsætte et forslag til eller at vedtage en bindende fællesskabsretsakt inden for det område, som det meddelte udkast vedrører, eller når den konstaterer, at det meddelte udkast vedrører et emne, som er omfattet af et forslag til bindende fællesskabsretsakt, som Rådet har fremsat, skal den notificerende medlemsstat i henhold til direktivets artikel 9, stk. 3 og 4, udsætte vedtagelsen af den pågældende tekniske forskrift i 12 måneder regnet fra datoen fra Kommissionens modtagelse af meddelelsen. Denne status quo-periode kan i henhold til direktivets artikel 9, stk. 5, forlænges til 18 måneder, hvis Rådet fastlægger en fælles holdning inden for fristen på 12 måneder. Den forlængede status quo-periode ophører automatisk, hvis Kommissionen giver afkald på sit forslag eller trækker det tilbage, eller når den pågældende fællesskabsretsakt vedtages.

Artikel 9, stk. 7, omhandler en procedure, der kan anvendes af presserende grunde, som gør det muligt på visse betingelser at vedtage nationale udkast øjeblikkeligt. Hvis en medlemsstat ønsker at vedtage en teknisk forskrift af presserende grunde, som skyldes en alvorlig og uforudsigelig situation, som vedrører menneskers og dyrs sundhed, beskyttelse af plantelivet eller befolkningens sikkerhed, kan den anmode om at kunne anvende denne procedure uden at skulle overholde status quo-perioden. Af meddelelsen skal det fremgå, hvad der har berettiget medlemsstaten til at træffe de pågældende foranstaltninger så hurtigt, og Kommissionen udtaler sig derpå om, hvorvidt den finder, at det er berettiget at anvende hasteproceduren.

I artikel 8, stk. 3, er det fastsat, at den endelige tekst til den meddelte lovgivning straks skal fremsendes til Kommissionen.

Kommissionen spiller en afgørende rolle i procedurens forløb. Den er ansvarlig for at videresende de meddelte projekter til medlemsstaterne samt andre meddelelser mellem Kommissionen og medlemsstaterne eller mellem medlemsstaterne indbyrdes. Den forestår ligeledes oversættelse af disse tekster, så proceduren kan fungere tilfredsstillende.

Det stående udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne (i henhold til direktivets artikel 5), er et rådgivende organ, som mødes ca. to gange i kvartalet og spiller en væsentlig rolle i forbindelse med overvågningen af, hvorledes proceduren forløber og behandlingen af de forskellige spørgsmål, som meddelelserne giver anledning til.

2.2. Kendetegn ved proceduren for informationssamfundets tjenester

Direktiv 98/48/EF, som trådte i kraft den 5. august 1999, medførte en betydelig udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 98/34/EF. Som følge af den hastige udvikling inden for informationssamfundets tjenester og de nationale lovgivningsaktiviteter, der ledsager denne udvikling, har man fundet det hensigtsmæssigt ligeledes at indføre et meddelelsessystem for denne type af tjenester⁵.

Anvendelsesområde

I henhold til artikel 1, stk. 2, i direktiv 98/34/EF (som ændret ved direktiv 98/48/EF), er direktivet rettet mod "enhver tjeneste i informationssamfundet, dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager". Dette betyder, at tv-radiospredning i henhold til artikel 1, punkt a), i direktiv 89/552/EØF om udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed falder uden for anvendelsesområdet, idet den ikke formidles på individuel anmodning fra en tjenestemodtager.

Der findes visse undtagelser fra anvendelsesområdet (artikel 1, stk. 2 og 5, i direktiv 98/34/EF). Direktivet finder således ikke anvendelse for regler vedrørende spørgsmål, der er omfattet af fællesskabslovgivning på telekommunikationsområdet som defineret i direktiv 90/387/EØF om oprettelse af et indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådighedsstillelse af åbne net og heller ikke bestemmelser vedrørende spørgsmål, der er omfattet af fællesskabslovgivning for finansielle tjenesteydelser. Endelig er bestemmelserne om regulerede markeder i henhold til definitionen i direktiv 93/22/EØF om investeringservice i forbindelse med værdipapirer fritaget for meddelelsespligten (eneste forpligtelse inden for denne sektor vedrører meddelelsen af vedtagne tekster).

Der er således grund til at erindre om, at telekommunikationstjenester og finansielle tjenesteydelser som sådan ikke er udelukket fra direktiv 98/34/EF's anvendelsesområde. Der er blot medtaget visse undtagelser i de anførte bestemmelser, idet der netop på disse to områder findes et stort antal spørgsmål, der er harmoniseret, og som falder inden for en lovgivningsmæssig ramme, der allerede er tilstrækkeligt veldefineret på fællesskabsplan. Udelukkelsen af de regulerede markeder skyldes behovet for hurtigst muligt at få vedtaget fællesskabsakter vedrørende onlinetjenester for finansielle markeder med stor mobilitet og kraftigt flow, og som er kendetegnet af situationer, der kan udvikle sig pludseligt og uforudsigeligt.

Forskrifterne vedrørende tjenester defineres i artikel 1, stk. 5, i direktiv 98/34/EF som "et krav af generel karakter vedrørende adgang til at optage og udøve virksomhed i forbindelse med tjenester, der er omhandlet i denne artikels nr. 2 [informationssamfundets tjenester], navnlig bestemmelser vedrørende tjenesteyderen, tjenesterne og tjenestemodtageren, dog undtaget forskrifter, der ikke specifikt tager sigte på de i samme nr. definerede tjenester".

⁵ For nærmere oplysninger om anvendelsen af meddelelsesproceduren for informationssamfundets tjenester henvises til Kommissionens seneste rapport "Evalueringsrapport om anvendelsen af direktiv 98/34/EF for informationssamfundets tjenester", KOM(2003) 69 endelig af 13.02.2003, samt Vademecum vedrørende direktiv 98/48/EF (http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris/vade9848/index_fr.pdf).

Betegnelsen "krav af generel karakter" indebærer, at foranstaltninger, der ikke sigter mod fastsættelse af abstrakte og generelle krav, men i stedet er rettet direkte og individuelt mod bestemte enkelte modtagere, som f.eks. administrative eller juridiske beslutninger i enkelttilfælde (jf. tildeling af licenser til en eller flere enkeltoperatører), ikke er omfattet.

En forskrift tager ikke "specifikt" sigte på de pågældende tjenester, "når den kun indirekte eller tilfældigt vedrører disse tjenester" (artikel 1, stk. 5, femte afsnit, andet led). Direktivet indeholder således krav om meddelelse af udkast til lovgivning, som gennem deres begrundelse, deres indhold og deres formål har til hensigt eksplicit og målrettet i deres helhed eller gennem visse enkelte bestemmelser at give forskrifter for informationssamfundets tjenester. Dette omfatter således ikke kun lovgivningstekster, der i deres helhed er rettet mod informationssamfundets tjenester, men ligeledes retsakter, hvoraf kun en del (måske kun én artikel eller ét stykke) konkret vedrører informationssamfundets tjenester (jf. artikel 1, stk. 5, femte afsnit, første led). Som ved tekniske forskrifter skal forskrifter vedrørende tjenester, der reelt er obligatoriske, meddeles.

Man kan f.eks. nævne følgende eksempler på foranstaltninger, der vil kunne betragtes som forskrifter for informationssamfundets tjenester:

- foranstaltninger vedrørende adgangsbetingelser for en onlineaktivitet;
- foranstaltninger vedrørende betingelser for udøvelsen af en onlineaktivitet;
- foranstaltninger vedrørende leverandøren af onlinetjenester;
- foranstaltninger vedrørende levering af onlinetjenester;
- foranstaltninger vedrørende modtageren af onlinetjenester;
- foranstaltninger vedrørende tjenester, der reelt er obligatoriske (f.eks. en forordning med henvisning til ikke-lovgivningsmæssige tekster eller til en adfærdskodeks for branchen i forbindelse med levering af onlinetjenester, hvor operatørerne anses for at overholde lovgivningen, hvis de overholder adfærdskodeksen; en frivillig aftale, hvor en offentlig myndighed er part, og som har til formål at sikre overholdelsen af forskrifter for tjenester; osv.).

Procedureforskrifter

Procedureforskrifterne for udkast til forskrifter for informationssamfundets tjenester følger i store træk udkastene til forskrifter vedrørende produkter. Der findes imidlertid visse forskelle:

- For det første vedrørende afgivelse af en udførlig udtalelse (artikel 9, stk. 2). En sådan udtalelse kan afgives, hvis Kommissionen eller en medlemsstat finder, at "den påtænkte foranstaltning frembyder aspekter, der eventuelt kan skabe hindringer for den fri udveksling af tjenester eller for etableringsfriheden for tjenesteydere inden for det indre marked". Vedrørende forskrifter for produkter kan den berørte medlemsstat udsætte vedtagelsen af udkastet med seks måneder regnet fra datoen for meddelelsen. For forskrifter vedrørende tjenester er denne frist forkortet til fire måneder.
- For det andet har medlemsstaterne inden for produktsektoren pligt til at udsætte vedtagelsen af et udkast til forskrifter med 12 måneder, hvis Kommissionen meddeler, at den har til hensigt at foreslå eller vedtage en bindende fællesskabsakt, eller når den konstaterer, at udkastet vedrører samme emne som et forslag til fællesskabsakt, der er

forelagt for Rådet (artikel 9, stk. 3 og 4), mens der for forskrifter vedrørende tjenester kun er mulighed for udsættelse i 12 måneder i sidstnævnte tilfælde (artikel 9, stk. 4). Desuden er en sådan udsættelse kun mulig, hvis det meddelte udkast indeholder bestemmelser, der ikke er i overensstemmelse med indholdet i Kommissionens forslag (betragtning 23 i direktiv 98/48/EF).

- For det tredje kan man ikke blot påberåbe sig hasteproceduren (artikel 9, stk. 7) for forskrifter vedrørende informationssamfundets tjenester "af presserende grunde, der skyldes en alvorlig, uforudsigelig situation, og som vedrører beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed, beskyttelse af plantelivet eller befolkningens sikkerhed" (der er tale om de samme omstændigheder som for produkter), men ligeledes af "presserende grunde, der skyldes en alvorlig, uforudsigelig situation, og som vedrører [...] den offentlige orden, især beskyttelse af mindreårige". Endelig kan man påberåbe sig hasteproceduren for informationssamfundets tjenester i forbindelse med forskrifter om finansielle tjenesteydelser "af presserende grunde, der skyldes en alvorlig situation, som vedrører beskyttelsen af det finansielle systems sikkerhed og integritet, navnlig beskyttelsen af indskydere, investorer og forsikringstagere".

3. STATISTISK OVERSIGT

I dette kapitel gives en statistisk oversigt over udviklingen i antallet af indkomne meddelelser, deres fordeling på medlemsstater og på sektor. Der fremlægges ligeledes oplysninger om de forskellige typer af reaktioner (bemærkninger, udførlige udtalelser og "blokeringer"). Et sidste afsnit drejer sig om anvendelsen af hasteproceduren i henhold til direktiv 98/34/EF.

3.1. Antallet af meddelelser

Statistikkerne i tabellen i bilag 2.1. viser, at Kommissionen modtog 591 udkast til tekniske forskrifter i 1999, 751 i 2000 og 530 i 2001. Det kan konstateres, at den generelle tendens i antallet af modtagne meddelelser pr. år er voksende fra 1999 til 2000 (+24,3 %). Derimod kan der konstateres et fald i 2001, som især skyldtes et betydeligt fald i antallet af meddelte udkast på telekommunikationsområdet (fra 186 i 2000 til 47 i 2001). Dette fald skyldes igen, at medlemsstaterne allerede i 2000 efter ikrafttrædelsen af direktiv 99/5/EF om radio- og teleterminaludstyr havde meddelt et betydeligt antal luftgrænseflader⁶.

Generelt kan man imidlertid konstatere en bølge af "gen-regulering" i medlemsstaterne, som især skyldes teknologiske fremskridt og et ønske om at styrke kontrollen på sundhedsområdet, især levnedsmiddelområdet ("in dubio pro dubio").

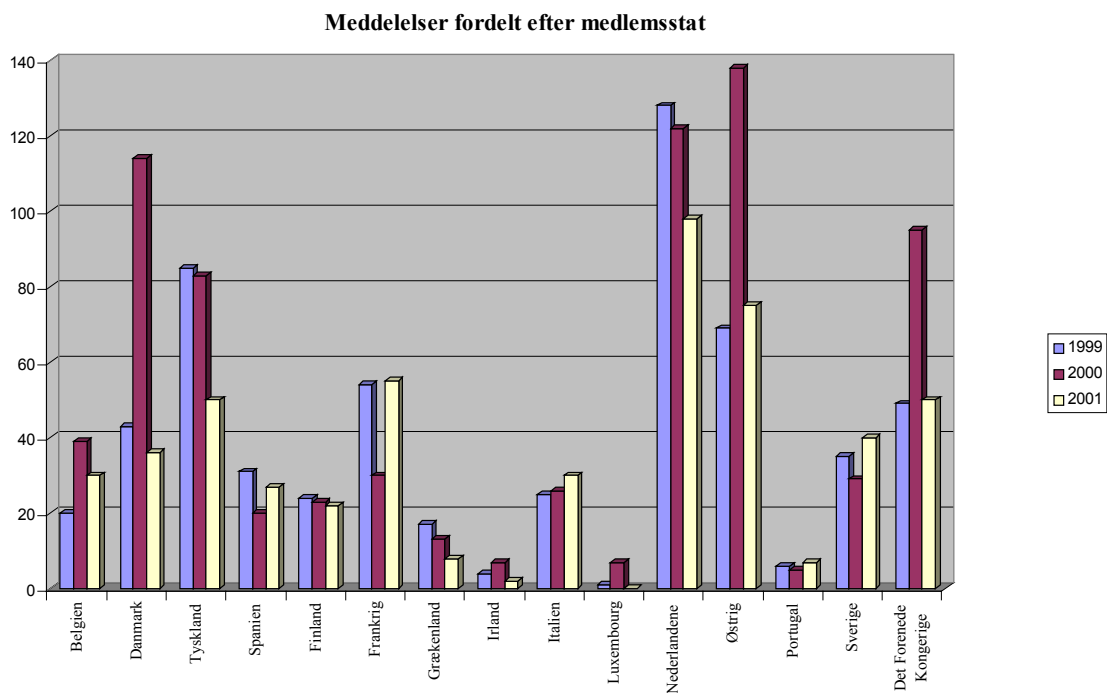
3.2. Opdeling efter land

Som det fremgår af diagram 1 (og af skemaet i bilag 2.2.), er flertallet af de udkast til forskrifter, der er blevet meddelt fra 1999-2001, blevet fremsendt af Nederlandene og Østrig. I 2000 skete der en bemærkelsesværdig stigning i antallet af meddelelser fra Danmark og Det Forenede Kongerige (Danmark: 43 i 1999 og 114 i 2000; Det Forenede Kongerige 49 i 1999 og 95 i 2000). Stigningen i antallet af meddelelser fra Danmark og Det Forenede Kongerige i det år skyldes især en stigning i antallet af meddelelser inden for telekommunikations- og

⁶ Disse grænseflader skal meddeles Kommissionen i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse, EFT L 91 af 7.4.1999.

transportsektoren. I 2001 nærmer statistikken sig imidlertid igen tallene fra 1999: Nederlandene indtager igen førstepladsen (med 98 meddelelser), Frankrig og Tyskland ligger fortsat blandt de fire lande, der meddeler flest projekter (henholdsvis 55 og 50 meddelelser). En tendens er blevet tydeligere siden 1999, nemlig et betydeligt antal meddelelser fra Østrig (69 i 1999, 138 i 2000 og 75 i 2001).

Diagram 1

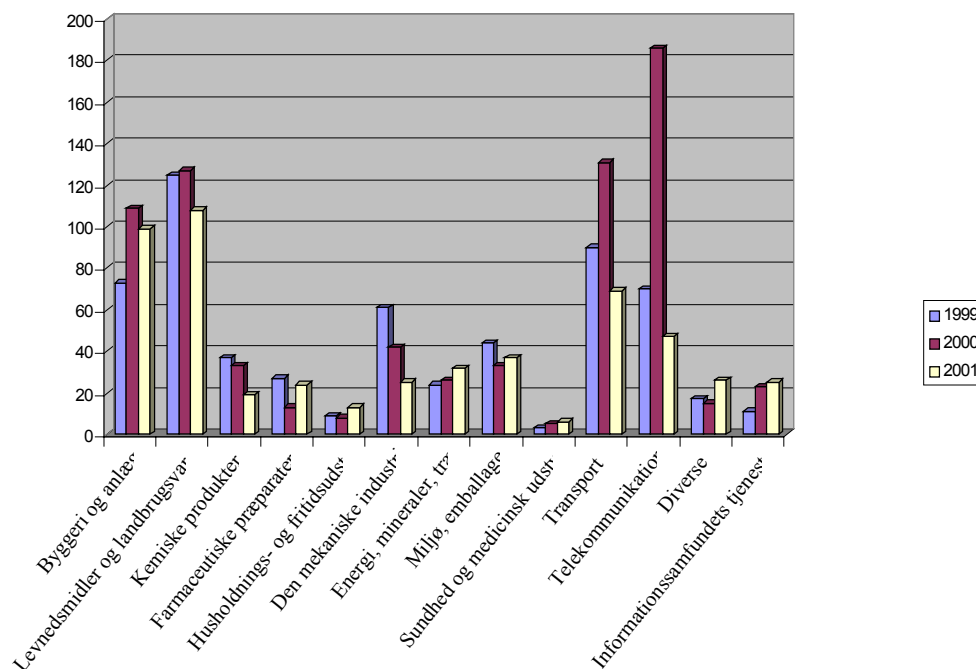
3.3 Opdeling efter sektor

En opdeling efter sektor (se diagram 2 og de tre tabeller i bilag 2.3.⁷) viser, at som i perioden mellem 1995 og 1998 ligger de fleste meddelelser mellem 1999 og 2001 i følgende fem sektorer: landbrug og levnedsmidler (18,9 %), telekommunikation (15,9 %), transport (15,2 %), bygge og anlæg (14,7 %) og den mekaniske industri (6,7 %). Derimod udgør disse fem sektorer for første gang siden 1992 mindre end 75 % af det samlede antal meddelelser, hvilket især skyldes miljøområdets voksende betydning (5,9 % af det samlede antal meddelelser mellem 1999 og 2001).

⁷ I disse diagrammer og tabeller vedrører sundhedssektoren/medicinsk udstyr hovedsagelig medicinske anordninger.

Diagram 2

Medlemsstaternes meddelelser, fordelt efter sektor, 1999-2001

Selv om sektoren for landbrug og levnedsmidler viste procentvise udsving i perioden fra 1999 til 2001 (fra 21,1 % i 1999 til 16,9 % i 2000 og igen 19,1 % i 2001), har den ligget på et højt niveau med hensyn til antallet af meddelelser (henholdsvis 125, 127 og 108 meddelelser i 1999, 2000 og 2001) og lå endda forrest i 2001. Efter et fald mellem 1996 og 1998 lagde telekommunikationssektoren sig i spidsen i 2000 og fik dermed voksende betydning, som dog mindskedes igen i 2001. Transportsektoren ligger stabilt på et højt niveau. Bygge- og anlægssektoren har været kendetegnet af en kraftig procentvis stigning (henholdsvis 12,3 %, 14,5 % og 18,7 % i 1999, 2000 og 2001). Den mekaniske industri her derimod udvist en kraftigt faldende tendens (fra 10,3 % i 1999 til 4,4 % i 2001) efter et kortvarigt opsving i 1998 (17 %).

Dette bekræfter, at medlemsstaterne i perioden mellem 1999 og 2001 især lovgav for at tage højde for de teknologiske fremskridt og for at styrke kontrollen på levnedsmiddelområdet. Behovet for sikkerhed var ligeledes tydeligt i transportsektoren.

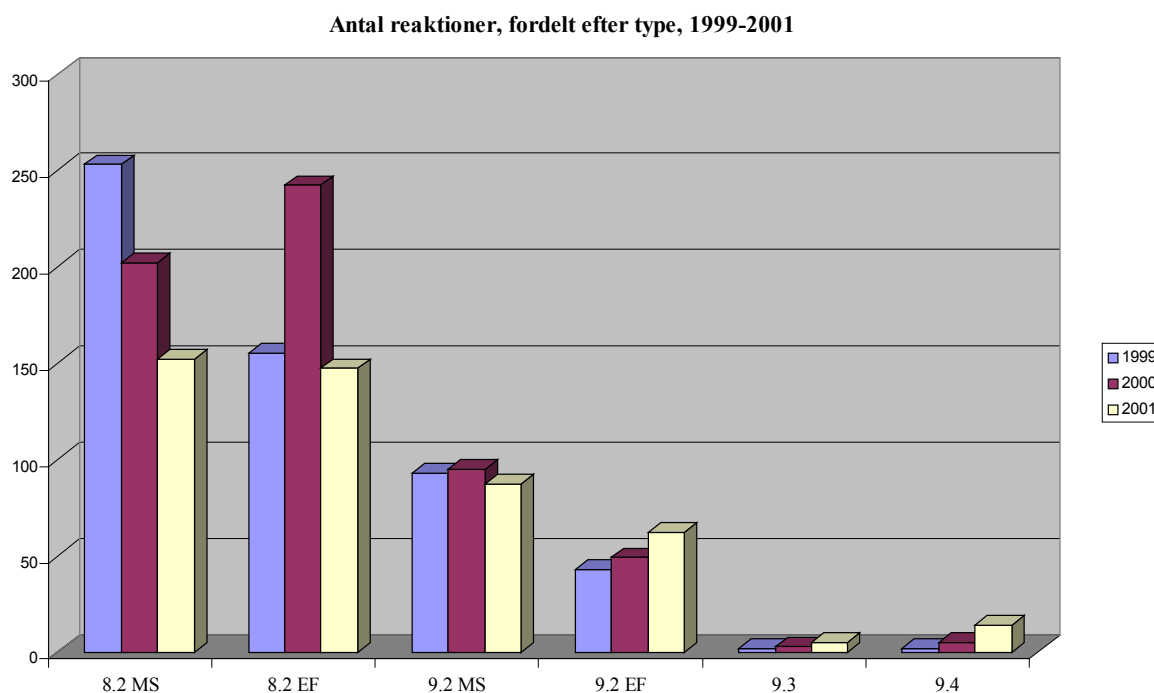
De teknologiske fremskridt ledsages ligeledes af, at proceduren vedrørende informationssamfundets tjenester er ved at komme i gang: 23 meddelte udkast på dette område i 2000 og 25 i 2001⁸ inden for komplekse temaer som elektronisk signatur, bekæmpelse af IT-kriminalitet, elektronisk handel, beskyttelse af mindreårige i forbindelse med kommunikation samt domænenavne. Sektorer, hvor teknologiske og juridiske fremskridt fuldt ud retfærdiggør indførelsen af en effektiv mekanisme til forudgående information, et partnerskab for administration og kontrol, navnlig med henblik på at sikre udøvelsen af grundlæggende rettigheder og friheder.

⁸ Det er vanskeligt at sammenligne med 1999, idet direktiv 98/48/EF, hvormed direktiv 98/34/EF blev udvidet til informationssamfundets tjenester, først trådte i kraft den 5. august 1999.

3.4. Opdeling efter reaktion

Generelt kan man konstatere en faldende andel af meddelelser, der fremkalder en reaktion fra Kommissionens side. Disse reaktioner har haft form af bemærkninger, begrundede udtalelser eller meddelelse om planer om at foreslå, vedtage eller fremlægge en fællesskabsretsakt (jf. diagram 3). Det sker også ofte, at en meddelelse giver anledning til en kombination af flere reaktioner fra Kommissionens side.

Diagram 3

Signaturforklaring

8.2 : bemærkninger
9.2 : udførlige udtalelser
9.3 og 9.4: blokering

I perioden 1995, 1996, 1997 og 1998 lå Kommissionens reaktionsprocent på henholdsvis 49,7 %, 63,1 %, 46,5 % og 38,5 %. Denne tendens blev bekræftet i 1999, hvor procentsatsen var 34,2 %. Selv om det samlede antal steg en smule i 2000 til 39,8 %, bør man dvæle lidt ved typen af reaktioner.

I 2000 fremsatte Kommissionen bemærkninger til 32,2 % af de indkomne meddelelser mod 26,2 % i 1999 og 27 % i 1998; den fremsatte kun udførlige udtalelser vedrørende 6,5 % mod 7,2 % i 1999, hvilket giver et gennemsnit på 6,8 % (denne sats lå på 14,6 % i perioden fra 1995 til 1998 og på 31 % for perioden mellem 1992 og 1994). Dette fald i antallet af udførlige udtalelser kan forklares som resultatet af Kommissionens pædagogiske indsats gennem flere år over for medlemsstaterne.

Kvalitetsforbedringen for de meddelte tekniske forskrifter kan ligeledes aflæses af det samlede antal udførlige udtalelser fra medlemsstaterne; tallet er faldet fra 15,7 % af de meddelte udkast i 1999 til 12,6 % i 2000.

I 2001 kan man derimod ikke længere konstatere denne tendens i retning af en fortsat forbedring af lovgivningens kvalitet. Antallet af reaktioner fra Kommissionen steg betydeligt. Den fremsatte udførlige udtalelser til 11,7 % af de indkomne meddelelser (gennemsnittet mellem 1999 og 2000 var 6,8 %). Den fremsatte ligeledes bemærkninger til 27,7 % af meddelelserne. Medlemsstaterne fremsatte udførlige udtalelser til 16,9 % af meddelelserne (mod 12,6 % i 2000).

Denne tendens skyldes tilsyneladende bl.a., at medlemsstaterne forsøger at tage højde for den teknologiske udvikling ved at foreslå ny lovgivning, der er mere og mere kompleks og dermed også en kilde til hindringer for varers fri bevægelighed og for fri levering af informationssamfundets tjenester.

I løbet af perioden fra 1999-2001 har Kommissionen i 31 tilfælde anvendt stk. 3-5 i artikel 9 i direktiv 98/34/EF. I henhold til disse bestemmelser er en medlemsstat forpligtet til at overholde en status quo-frist på et år regnet fra tidspunktet for meddelelse af udkastet, når Kommissionen meddeler, at den har til hensigt at foreslå eller vedtage en bindende fællesskabsretsakt i henhold til artikel 249 (tidl. artikel 189) i traktaten, eller hvis den konstaterer, at udkastet vedrører et spørgsmål, der er omfattet af et sådant forslag. Der var tale om fire sådanne "blokeringer" i 1999, otte i 2000 og 19 i 2001. Det skal bemærkes, at ud af de 31 tilfælde, hvor artikel 9, stk. 3-5, i direktiv 98/34/EF, blev anvendt, vedrørte de 14 området landbrug og levnedsmidler.

3.5. Anvendelse af hasteproceduren

Mellem 1999 og 2001 anvendte medlemsstaterne hasteproceduren i 103 tilfælde. De således meddelte foranstaltninger udgjorde 5,4 % af alle meddelelserne, hvilket omtrent svarer til det antal meddelelser, som proceduren blev anvendt på mellem 1995 og 1998.

Hasteproceduren blev især anvendt inden for landbrug og levnedsmidler (52 gange) og transportsektoren (14 gange) efterfulgt af den kemiske sektor (7 gange). Hvis man derimod for de enkelte sektorer sammenholder antallet af meddelelser med det antal gange, hvor hasteproceduren er blevet anvendt (jf. tabellen i bilag 2.4.), kan man konstatere, at de sektorer, hvor man forholdsvis ofte gør brug af denne procedure, er proceduren for sundhed og medicinsk udstyr (21,4 %) efterfulgt af landbrugs- og levnedsmiddelsektoren (14,5 %) og derefter farmaceutiske produkter (9,4 %) og informationssamfundets tjenester (8,5 %).

Det må således konstateres, at hasteproceduren især anvendes inden for områder, som har direkte sammenhæng med sundhedsbeskyttelse, eller som er kendetegnet af hastige teknologiske ændringer, og som dermed udgør et problem i forhold til offentlig sikkerhed (informationssamfundets tjenester), navnlig i perioden efter den 11. september 2001.

Kommissionen fandt, at anvendelsen af hasteproceduren var begrundet i 15 tilfælde i 1999, 13 tilfælde i 2000 og 24 tilfælde i 2001, hvilket svarer til en gennemsnitlig acceptprocent på 50,5 %. Acceptprocenten er således faldet konstant siden 1996 (fra 80 % i 1996 til 68 % i 1997 og 52,7 % i 1998). Årsagerne til dette fald er mange og komplekse. Ikke desto mindre kan man, især for landbrugs- og fødevarersektoren (mere end 50 % af det samlede antal hasteprocedurer), konstatere, at medlemsstaterne har påberåbt sig hasteproceduren på områder, som allerede var genstand for omfattende regulering på fællesskabsplan.

4. RISIKO FOR HINDRINGER AF DET INDRE MARKEDS FUNKTION, SOM ER KONSTATETERET TAKKET VÆRE MEDDELELSESPROCEDUREN

Man kan give et samlet overblik over disse hindringer gennem en samlet statistisk oversigt efterfulgt af en mere specifik oversigt over problemerne i forhold til artikel 28, 30, 43 og 49 i EF-traktaten samt i forhold til afledt ret.

4.1 Samlet overblik

En sammenligning af antallet af meddelelser pr. sektor med Kommissionens eller medlemsstaternes reaktioner for 1999 giver anledning til følgende konklusioner (se også den første tabel i punkt 2.5 i bilaget):

- Kommissionen og medlemsstaterne udsendte flest udførlige udtalelser inden for sektoren for sundhed og medicinsk udstyr efterfulgt af kemiske produkter, udstyr til hjem og fritid samt levnedsmidler og landbrugsprodukter.
- Hvis man ser på alle bemærkninger og udførlige udtalelser for 1999 under ét, indtager sundhed og medicinsk udstyr førstepladsen efterfulgt af kemiske produkter, miljø samt levnedsmidler og landbrugsprodukter.

For 2000 (se ligeledes anden tabel i punkt 2.5 i bilaget) er situationen tilsvarende; alligevel optræder informationssamfundets tjenester for første gang:

- Hvis man kigger på de områder, hvor Kommissionen og medlemsstaterne har fremsat flest udførlige udtalelser, finder man først udstyr til hjem og fritid efterfulgt af informationssamfundets tjenester, levnedsmidler og landbrugsprodukter og endelig sundhed og medicinsk udstyr.
- Hvis man igen ser på udførlige udtalelser og bemærkninger som helhed, optræder sektoren for sundhed og medicinsk udstyr på førstepladsen efterfulgt af kemiske produkter, levnedsmidler og landbrugsprodukter og endelig udstyr til hjem og fritid.

I 2001 er situationen tilsvarende; alligevel indtager kategorien diverse for første gang en fremtrædende plads (se også tredje tabel i punkt 2.5 i bilaget):

- De sektorer, hvor Kommissionen og medlemsstaterne har udsendt flest udførlige udtalelser er sundhed og medicinsk udstyr efterfulgt af kemiske produkter, diverse samt bygge- og anlægssektoren.
- Hvis man igen analyserer bemærkninger og udførlige udtalelser under ét, ligger sundhed og medicinsk udstyr på førstepladsen efterfulgt af kemiske produkter, miljø og endelig diverse.

Denne sammenligning giver mulighed for at udlede, at der oftest optræder hindringer inden for følgende sektorer: sundhed og medicinsk udstyr, kemiske produkter, levnedsmidler og landbrugsprodukter. Omvendt synes der at være færrest problemer inden for farmaceutiske produkter og transport.

Man kan ligeledes få et overblik på et andet sammenligningsgrundlag, nemlig det retsgrundlag, som Kommissionen har anvendt i sine udførlige udtalelser. For 1999 viser det sig, at⁹ :

- 17 udførlige udtalelser er fremsat på grundlag af afledt ret (heraf i seks tilfælde på grundlag af direktiv 89/336/EØF¹⁰ om elektromagnetisk kompatibilitet) ;
- 30 udførlige udtalelser er sendt til medlemsstaterne på grundlag af EF-traktatens artikel 28 og 30 (heraf 21 på grund af en manglende eller utilstrækkelig bestemmelse om gensidig anerkendelse og ni, fordi den pågældende foranstaltning blev anset for uforholdsmæssig i forhold til det forfulgte mål).

I 2000:

- 17 udførlige udtalelser blev fremsat på grundlag af afledt ret;
- 29 udførlige udtalelser var baseret på EF-traktatens artikel 28 og 30 (heraf 18 på grund af en manglende eller utilstrækkelig bestemmelse om gensidig anerkendelse og 11, fordi den pågældende foranstaltning blev anset for uforholdsmæssig) ;
- 10 udførlige udtalelser blev rettet til medlemsstaterne på grundlag af EF-traktatens artikel 43 og 49 (disse udførlige udtalelser vedrørte informationssamfundets tjenester).

I 2001:

- 33 udførlige udtalelser blev sendt til medlemsstaterne på grundlag af afledt ret (heraf seks på grundlag af direktiv 73/23/EØF¹¹ om "svagstrøm" og fem på grundlag af direktiv 97/23/EF¹² om trykbærende udstyr) ;
- 30 udførlige udtalelser var baseret på EF-traktatens artikel 28 og 30 (heraf 20 på grund af en manglende eller utilstrækkelig bestemmelse om gensidig anerkendelse og 10, fordi den pågældende foranstaltning blev anset for uforholdsmæssig).

I alt var 67 udførlige udtalelser (40,4 %) baseret på afledt ret, mens 99 udførlige udtalelser (59,6 %) var baseret på EF-traktatens artikel 28 og 30 samt artikel 43 og 49. Dette viser, at selv om meddelelsesproceduren ikke anvendes for foranstaltninger, hvorved medlemsstaterne bringer deres lovgivning i overensstemmelse med bindende fællesskabsretsakter, der har til formål at indføre tekniske specifikationer eller bestemmelser vedrørende tjenester (jf. Artikel 10, stk. 1, første led i direktiv 98/34/EF), vedrører de meddelte tekster ofte, direkte eller indirekte, afledt fællesskabsret.

⁹ En udførlig udtalelse kan baseres på flere retsgrundlag, og derfor overstiger tallene nedenfor det samlede antal udførlige udtalelser pr. år.

¹⁰ EFT L 139 af 23.5.1989.

¹¹ EFT L 77 af 26.3.1973.

¹² EFT L 181 af 9.7.1997.

4.2. De meddelte udkasts uforenelighed med EF-traktatens artikel 28 og 30 samt 43 og 49

En gennemgang af de udførlige udtalelser fra Kommissionen til medlemsstaterne på grundlag af EF-traktatens artikel 28 og 30 viser, at på nogle få undtagelser nær skyldes de fleste hindringer for fri bevægelighed princippet om gensidig anerkendelse og udarbejdelsen af bestemmelser, som skal være indeholdt i de meddelte udkast for at sikre en korrekt anvendelse af dette princip.

Inden for *farmaceutiske produkter og medicinsk udstyr* har Kommissionen kun fremsat få udførlige udtalelser vedrørende bestemmelserne om gensidig anerkendelse, enten fordi spørgsmålet var omfattet af et direktiv (navnlig direktiv 93/42/EF vedrørende medicinske anordninger), eller fordi klagepunktet vedrørte bestemte diskriminerende procedurer i forbindelse med parallelimport af farmaceutiske produkter.

Man kan konstatere, at inden for *sektoren for miljø og kemiske produkter* finder bestemmelserne om gensidig anerkendelse ikke anvendelse i alle tilfælde. For de udkast, hvor disse bestemmelser er nødvendige, har Kommissionen ved flere lejligheder konstateret, at de anvendte bestemmelser var utilstrækkelige, idet de begrænsede sig til bestemte standarder eller gjorde europæiske standarder obligatoriske eller var underlagt særlige forudgående bestemmelser (f.eks. at henvisningen til en standard fra en anden medlemsstat medtages i en officiel publikation fra den pågældende medlemsstat). Desuden blev et antal udkast anset for at være i strid med EF-traktatens artikel 28, idet de medførte uforholdsmæssige hindringer i forhold til det tilstræbte mål. I den forbindelse har den manglende indsendelse af videnskabelige oplysninger (i strid med artikel 8, stk. 1, i direktiv 98/34/EF) til underbygning af visse forbud inden for den kemiske sektor i flere tilfælde vanskeliggjort Kommissionens analyse af de foreslåede foranstaltningers proportionalitet.

De meddelte udkast på *landbrugsområdet* er sjældent i strid med artikel 28 i traktaten og vedrører sjældent problemet om gensidig anerkendelse, kun i forbindelse med underordnede aspekter (anvendelse af et bestemt apparat osv.). Inden for sektoren for *levnedsmidler* har der navnlig været problemer i forbindelse med tilsætning af vitaminer og mineraler til levnedsmidler. Nogle medlemsstater har nægtet at indsætte bestemmelser om gensidig anerkendelse ud fra en argumentation om, at tilsætning af en vis mængde vitaminer og mineraler kan give problemer for menneskers sundhed. Disse problemer vil imidlertid formentlig blive løst gennem forslaget til forordning om levnedsmidler med tilsætninger, som Kommissionen er i færd med at udarbejde, og som ventes offentliggjort i løbet af året.

Inden for informationssamfundets tjenester har meddelelserne vist, at medlemsstaterne ofte kræver overholdelse af krav, som leverandøren af den pågældende ydelse allerede har opfyldt i sin oprindelsesmedlemsstat. Kommissionen har anset dette for at være i strid med princippet om fri bevægelighed for tjenesteydelser og etableringsfriheden (EF-traktatens artikel 43 og 49). Det bør understreges, at der er fremkommet nationale initiativer inden for et nyt område, nemlig vedrørende domænenavne (internet). På dette område har det vist sig, at medlemsstaterne begyndte at tilpasse deres lovgivning til den teknologiske udvikling. Kommissionen har grebet ind for at sikre en ensartet udvikling i alle medlemsstaterne og for at undgå, at der skabes hindringer for levering af ydelser på tværs af landegrænserne.

De udførlige udtalelser fra Kommissionen inden for *byggesektoren* vedrører ofte en anmodning om indsættelse af bestemmelser om gensidig anerkendelse på områder, som medlemsstaterne betragter som vedrørende personers sikkerhed eller beskyttelse af personoplysninger (brandbeskyttelse, forlystelsesparker, legepladser, hvilehjem osv.). I denne sektor konstaterer man, at problemerne med gensidig anerkendelse ofte skyldes, at medlemsstaterne ønsker at gøre de europæiske eller de nationale standarder bindende.

Inden for den *mekaniske industri* har der navnlig været problemer med gensidig anerkendelse af elektroniske taxametre. Idet Kommissionen fremlagde et udkast til direktiv om disse taxametre den 15. september 2000 (KOM(2000) 566 endelig udg.), vil problemerne, som kommer til udtryk i disse meddelelser, blive løst på et tidspunkt.

De fleste udførlige udtalelser til medlemsstaterne på *transportområdet* vedrører en manglende eller forkert formuleret bestemmelse om gensidig anerkendelse. På dette område har Kommissionen haft lejlighed til at erindre om, at princippet om gensidig anerkendelse ikke kun finder anvendelse på tekniske produktionsspecifikationer, men ligeledes på kontrolprocedurer for produkter.

Samtidig skal det understreges, at medlemsstaterne ofte mener, at de ikke behøver at indsætte en bestemmelse om gensidig anerkendelse i de meddelte tekster, når disse henviser til standarder. Kommissionen har ved flere lejligheder gjort opmærksom på, at når en europæisk standard gøres obligatorisk, skal der indsættes en bestemmelse om gensidig anerkendelse for produkter fra andre af Den Europæiske Unions medlemsstater og EFTA-landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i teksten.

Et særligt tilfælde for gensidig anerkendelse vedrører omsætningen af visse bestemmelser fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa (ECE/FN) på området motorkøretøjer. I henhold til artikel 6 i Rådets afgørelse 97/836/EF¹³ hvorved Fællesskabet tilsluttede sig aftalen om udarbejdelse af ECE/FN-forskrifter, kan medlemsstaterne acceptere ECE/FN-forskrifter, som Fællesskabet endnu ikke har tilsluttet sig. I så tilfælde er de forpligtet til at indsætte en bestemmelse om gensidig anerkendelse, idet køretøjer fra andre medlemsstater, som endnu ikke har tilsluttet sig denne ECE/FN-forskrift ellers ikke ville kunne få adgang til markedet i den medlemsstat, der allerede har tilsluttet sig denne forskrift. Kommissionen har erindret om denne forpligtelse i flere meddelelser.

På *energiområdet* har Kommissionen kun reageret på nogle få udkast på grundlag af EF-traktatens artikel 28 og 30 (som følge af gennemførelsen af direktiv 96/92/EF¹⁴ om det indre marked for elektricitet). Disse reaktioner vedrørte især betingelserne for adgang til det nationale elnet for elektricitet fra andre medlemsstater.

Eftersom de fleste meddelelser på *telekommunikationsområdet* skyldes, at kravene er mere vidtgående end bestemmelserne i direktiv 89/336/EØF om elektromagnetisk kompatibilitet eller i direktiv 99/5/EF¹⁵ om radio- og teleterminaludstyr, bliver spørgsmålet om bestemmelser om gensidig anerkendelse ikke relevant, idet Kommissionen i de fleste tilfælde betragter disse supplerende krav som uforenelige med ovennævnte direktiver.

¹³ EFT L 346 af 17.12.1997.

¹⁴ EFT L 27 af 30.1.1997.

¹⁵ EFT L 91 af 7.4.1999.

4.3. De meddelte udkasts uforenelighed med afledt ret

På *området for farmaceutiske produkter og medicinsk udstyr* er det udkast om sidstnævnte, der har givet anledning til de fleste reaktioner. De konstaterede problemer skyldtes ofte en forkert tolkning af direktiv 93/42/EF¹⁶ om medicinske anordninger, som ændret ved direktiv 98/79/EF¹⁷. Det er også grunden til, at Kommissionen erindrede om, at i visse tilfælde skal udkast ikke meddeles i henhold til direktiv 98/34/EF, men at de skulle have været meddelt i henhold til bestemte artikler i direktiv 93/42/EF.

Inden for *sektoren for miljø og kemiske produkter* henledte Kommissionen medlemsstaternes opmærksomhed på, at de meddelte udkast ikke var i overensstemmelse med visse direktiver og forordninger. De fleste tilfælde vedrørte manglende overensstemmelse med "affalds"-direktiver som direktiv 91/689/EØF¹⁸ om farligt affald og direktiv 75/442/EF¹⁹ om affald. Samtidig fandt man, at en meddelelse vedrørende genvinding, genanvendelse, genbrug og destruktion af haloner, chlorfluorcarboner og hydrochlorfluorcarboner blev anset for værende i strid med forordning (EF) nr. 2037/2000²⁰ om stoffer, der nedbryder ozonlaget.

Området *levnedsmidler og landbrugsprodukter* omfatter udkast af vidt forskellig art, lige fra bekæmpelse af bovin spongiform encefalopati til den lovbestemte størrelse på riskorn. Kommissionens reaktioner på meddelelser på landbrugsområdet vedrører generelt en forkert anvendelse af et direktiv om menneskers eller dyrs sundhed, fytosanitære produkter, dyrevelfærd, frø, knolde og stiklinger, prydplanter eller en forordning om den fælles markedsordning. Man kan konstatere, at medlemsstaterne ofte påberåber sig forsigtighedsprincippet for at begrunde foranstaltninger, der er mere vidtgående end bestemmelserne i fællesskabslovgivningen. I disse tilfælde har Kommissionen systematisk anmodet om at få udleveret de oplysninger, medlemsstaterne har benyttet sig af til at begrunde anvendelsen af dette princip.

Byggesektoren har et betydeligt antal meddelelser, men har i referenceperioden ikke givet anledning til mange reaktioner fra Kommissionen vedrørende direktiv 89/106/EØF²¹ om byggevarer. Derimod vedrører de fleste reaktioner inden for denne sektor bestemmelserne om gensidig anerkendelse (se punkt 4.2. ovenfor).

På *området informationssamfundets tjenester* vedrører et første problem meddelelser, hvor medlemsstaterne ikke begrænser sig til - i henhold artikel 10 i direktiv 98/34/EF²² - blot at omsætte direktiv 1999/93/EF²³ om elektroniske signaturer og direktiv 2000/31/EF²⁴ om elektronisk handel. Meddelelsesproceduren har gjort det muligt at kontrollere, at medlemsstaterne ikke indfører yderligere byrder end dem, der hjemles i direktiverne. I de fleste tilfælde har Kommissionen i sine udførlige udtalelser og bemærkninger til disse to direktiver lagt vægt på at forsvare den fri bevægelighed for tjenester og etableringsfriheden. Dette har givet den anledning til at sørge for, at informationssamfundets tjenester ikke må forhindres ud over det, der tillades i direktiverne.

¹⁶ EFT L 169 af 12.7.1993.

¹⁷ EFT L 331 af 7.12.1998.

¹⁸ EFT L 377 af 31.12.1991.

¹⁹ EFT L 194 af 25.7.1975.

²⁰ EFT L 244 af 29.9.2000.

²¹ EFT L 40 af 11.2.1989.

²² Se ligeledes dom i Canal Satellite Digital-sagen af 22. januar 2002, C-390/99, punkt 48, endnu ikke publiceret i Samlingen.

²³ EFT L 13 af 19.1.2000.

²⁴ EFT L 178 af 17.7.2000.

Den anden kategori af udførlige udtalelser fra Kommissionen vedrører beskyttelsen af personoplysninger i forbindelse med forvaltningen af informationsfundets tjenester. Gennem udsendelse af udførlige udtalelser har Kommissionen skabt mulighed for, at man har kunnet gennemføre en hensigtsmæssig beskyttelse af personoplysninger i alle medlemsstaterne med henvisning til Den Europæiske Konvention til Beskyttelse af Menneskerettigheder og fællesskabsdirektiver om beskyttelse af personoplysninger.

Endelig har direktivet givet mulighed for, f.eks. inden for sektoren for domænenavne, at undgå, at medlemsstaterne udvider anvendelsesområdet for deres nationale udkast til det ekstraterritoriale niveau.

De udkast, som medlemsstaterne har meddelt på *området for mekanisk industri og udstyr til hjemmet* giver generelt anledning til problemer med bestemmelsen om gensidig anerkendelse. Man har imidlertid ligeledes kunnet konstatere problemer med en korrekt anvendelse af direktiv 73/23/EØF om elektrisk materiel inden for visse spændingsgrænser samt direktiv 97/23/EF om trykbærende udstyr. Problemerne på dette område skyldes ofte, at medlemsstaterne gør nationale eller europæiske standarder obligatoriske, selv om de erhvervsdrivende i henhold til disse to direktiver har mulighed for at benytte andre tekniske løsninger, hvis disse giver mulighed for at opfylde de væsentlige krav i direktiverne.

På *transportområdet* har Kommissionen modtaget et betydeligt antal meddelelser om motorkøretøjer. Kun få tilfælde har imidlertid givet anledning til reelle problemer. Med hensyn til sø- og flodtransport har Kommissionen udsendt udførlige udtalelser om manglende overholdelse af direktiv 97/70/EF²⁵ om sikkerhed på fiskerfartøjer og direktiv 82/714/EØF²⁶ om fartøjer på indre vandveje.

På energiområdet har Kommissionen kunnet konstatere, at visse tekniske bestemmelser i reglerne vedrørende forvaltning af medlemsstaternes net var diskriminerende og dermed i strid med direktiv 96/92/EF om det indre marked for elektricitet, hvori der fastsættes tekniske minimumsbestemmelser vedrørende udformning og funktion i forbindelse med tilslutning til produktionsnet, distributionsnet, samkøringsskredsløb og direkte linjer for at sikre, at nettene er interoperable, og disse bestemmelser skal være objektive og ikke diskriminerende.

De fleste meddelelser på *telekommunikationsområdet* vedrører kravene til grænseflader for radiokommunikation og terminaludstyr. Kommissionens reaktioner var generelt koncentreret om, hvorvidt bestemmelserne i de meddelte projekter medførte yderligere krav i forhold til direktiv 89/336/EØF om elektromagnetisk kompatibilitet og direktiv 99/5/EF om radio- og teleterminaludstyr samt den gensidige anerkendelse af deres overensstemmelse. Kommissionen har ligeledes måttet konstatere, at visse udkast gjorde europæiske eller internationale standarder obligatoriske, hvilket var i strid med disse to direktiver under den nye metode.

4.4. Analyse af medlemsstaternes reaktioner

En gennemgang af de udførlige udtalelser, som medlemsstaterne udveksler, viser generelt, at de reagerer på de samme punkter, som Kommissionen tager op (f.eks. henvises der ofte til EF-traktatens artikel 28 og 30 på miljøområdet samt til direktiverne 73/23/EØF og 97/23/EF inden for den mekaniske industri).

²⁵ EFT L 34 af 9.2.1998.

²⁶ EFT L 301 af 28.10.1982.

Man kan imidlertid konstatere en væsentlig forskel mellem Kommissionens reaktion og medlemsstaternes reaktioner: Medlemsstaterne kræver ofte visse tekniske ændringer af de meddelte udkast (og dette gælder alle de områder, der analyseres nedenfor), hvor Kommissionen anmoder om, at der indsættes en bestemmelse om gensidig anerkendelse. Det lader til, at medlemsstaterne ønsker disse tekniske ændringer for at sikre sig, at de meddelte projekter ligger så tæt som muligt på de tekniske krav i deres egen lovgivning.

På området *farmaceutiske produkter og medicinsk udstyr* har medlemsstaterne især fremsat udførlige udtalelser vedrørende manglende overholdelse for udkast meddelt i forbindelse med direktiv 93/42/EØF om medicinske anordninger.

Hvad angår *sektoren for miljø og kemiske produkter* har medlemsstaterne især reageret i forbindelse med forbud mod salg og/eller fremstilling af visse kemiske stoffer. I deres reaktioner har medlemsstaterne med udgangspunkt i traktatens artikel 28 og 30 anset forbudene for uforholdsmæssige, idet det efter deres mening var muligt at indføre mindre bindende foranstaltninger; i visse tilfælde betragtede medlemsstaterne de videnskabelige oplysninger fra den notificerende medlemsstat som utilstrækkelige. Nogle udkast blev ligeledes betragtet som værende i strid med direktiv 94/62/EF²⁷ om emballage og emballageaffald.

Inden for *landbrugs- og levnedsmiddelområdet* vedrørte en lang række udførlige udtalelser den manglende overensstemmelse af meddelte udkast i forbindelse med visse direktiver på landbrugs- og levnedsmiddelområdet. På de ikke-harmoniserede områder anmodede man i visse tilfælde (f.eks. tilsætning af vitaminer og mineraler til levnedsmidler) om indføjelser af en bestemmelse om gensidig anerkendelse i de udførlige udtalelser.

Inden for *bygge- og anlægssektoren* er den notificerende medlemsstat ofte blevet anmodet om at indsætte en bestemmelse om gensidig anerkendelse med henblik på at sikre varernes fri bevægelighed. I visse tilfælde anmodes den notificerende medlemsstat ligeledes om at indsætte en henvisning til harmoniserede standarder i henhold til direktiv 89/106/EØF om byggevarer.

På *området informationssamfundets tjenester* har medlemsstaterne ikke fremsat udførlige udtalelser i perioden fra 1999 til 2001, hvilket tilsyneladende skyldes, at de administrative tjenester med ansvar for de tekniske spørgsmål i medlemsstaterne ikke er vant til at udnytte mulighederne i informationsproceduren for tjenester og sandsynligvis endnu ikke har afklaret deres holdning til spørgsmål på et nyt område, der er i rivende udvikling, således som det er tilfældet for informationssamfundets tjenester.

Hvad angår *den mekaniske industri* er en stor del af de udførlige udtalelser baseret på direktiv 97/23/EF om trykbærende udstyr samt direktiv 73/23/EØF om elektrisk materiel inden for visse spændingsgrænser.

På *transportområdet* har et begrænset antal meddelelser fået medlemsstaterne til at fremsætte en udførlig udtalelse. De har ligeledes anmodet om tekniske tilpasninger i deres udførlige udtalelser.

Energisektoren har stort set ikke givet anledning til reaktioner fra medlemsstaternes side. De få reaktioner havde til formål at sikre sammenkoblingen af elnettene.

²⁷ EFT L 365 af 31.12.1994.

På samme måde har medlemsstaterne stort set ikke reageret inden for *telekommunikationsområdet*. I de udførlige udtalelser fra medlemsstaterne på dette område understreger man især de meddelte udkasts manglende overensstemmelse med direktiv 99/5/EF om radio- og teleterminaludstyr.

5. RESULTATER

De opnåede resultater og dermed effektiviteten af proceduren i henhold til direktiv 98/34/EF kan især analyseres gennem medlemsstaternes opfølgning på de udførlige udtalelser og bemærkningerne, herunder tilfælde, hvor medlemsstaterne har trukket deres udkast tilbage. Direktivets effektivitet skyldes ligeledes muligheden for "blokering" af nationale udkast i henhold til direktivets artikel 9, stk. 3, 4 og 5. Den kan ligeledes analyseres gennem de reelle harmoniseringsbehov, som man har kunnet identificere på fællesskabsplan.

5.1. Opfølgning på udførlige udtalelser

Analysen af medlemsstaternes opfølgning af udførlige udtalelser fra Kommissionen i forbindelse med informationsproceduren beviser dennes effektivitet. Nedenfor findes nogle vejledende tal. Tallene vedrører kun sager, hvor proceduren er afsluttet, det vil sige, hvor medlemsstaten har tilkendegivet, at man vil følge de udførlige udtalelser fra Kommissionen op, og hvor Kommissionen igen har kommenteret medlemsstatens svar²⁸.

1999 og 2000:

År	Afsluttede procedurer i alt	Positiv holdning fra Kommissionens side	Negativ holdning fra Kommissionens side
1999	29	24	5
2000	26	18	8

Tallene viser i første omgang, at man i 84,2 % af tilfældene har kunnet finde en løsning, der er i overensstemmelse med reglerne for det indre marked. Ud af de 15,8 % (13 meddelelser), hvor Kommissionen ikke har kunnet give et positivt svar, kan man endvidere konstatere, at i henhold til de oplysninger, medlemsstaterne har indsendt til Kommissionen, har kun fem af de 13 udkast kunnet vedtages.

Og ud af de fem meddelelser kunne Kommissionen, efter at medlemsstaten havde foretaget ændringer, konstatere, at tre af teksterne ikke længere var i strid med fællesskabslovgivningen. I de to resterende tilfælde fandt Kommissionen, at teksten fortsat var i strid med fællesskabsretten og meddelte derfor, at man overvejede at indlede en traktatbrudsprocedure i henhold til traktatens artikel 226. Ud af de 55 udkast, som blev betragtet som værende i strid med bestemmelserne for det indre marked ved procedurens start, blev kun to tekster (3,6 %) vedtaget med et indhold, der ifølge Kommissionen fortsat var i strid med bestemmelserne.

²⁸ Tallene omfatter heller ikke meddelelser, der er afsluttet, fordi den notificerende medlemsstat har trukket udkastet tilbage. En analyse af tilbagetrukne udkast findes i punkt 5.3 i nærværende rapport.

En analyse i henhold til sektor (jf. tabel 2.6 i bilaget) viser, at de områder, der tilsyneladende giver de største problemer med hensyn til opfølgningen af de udførlige udtalelser fra Kommissionen, er landbrugs- og fødevarersektoren, farmaceutiske produkter og miljø.

I lyset af det begrænsede antal procedurer, der blev afsluttet for meddelelser i år 2001, er det på nuværende tidspunkt ikke muligt at foretage en analyse for dette år.

5.2. Opfølgning af bemærkninger

Når Kommissionen eller medlemsstaterne fremsender bemærkninger til meddelte udkast, er den modtagende medlemsstat i henhold til direktiv 98/34/EF ikke forpligtet til at meddele, hvordan den agter at følge disse bemærkninger op. Alligevel meddeler medlemsstaterne ofte, hvordan de vil følge bemærkningerne op. De positive resultater, som er opnået gennem informationsproceduren, kan således ligeledes måles på antallet af medlemsstaterne svar på bemærkningerne, som vidner om intensiteten af dialogen og åbenheden.

For 1999 og 2000 kan man konstatere, at ud af de 852 bemærkninger fra Kommissionen og medlemsstaterne, har den modtagende medlemsstat fremsendt et svar i 510 tilfælde, hvilket svarer til en svarprocent på 60. For 1999 var svarprocenten 63 og for 2000 var den 57. Forskellen kan tilsyneladende især forklares ved, at medlemsstaterne i visse tilfælde går i gang med en grundig overvejelse af, hvordan de vil følge bemærkningerne op; det er således ikke udekuppet, at svarene på meddelelser fra 2001 stadig kan komme ind i løbet af 2002. Derfor vil en analyse af opfølgningen på bemærkningerne til meddelelserne fra 2001 på nuværende tidspunkt give et falsk billede.

Hvad angår indholdet af reaktionerne på bemærkningerne, kan man konstatere, at medlemsstaterne generelt tager hensyn til bemærkningerne fra Kommissionen og de øvrige medlemsstater.

5.3. Udkast, der er trukket tilbage

Resultaterne af direktiv 98/34/EF kan ligeledes analyseres gennem de udkast, som medlemsstaterne har trukket tilbage. Statistisk set kan man konstatere, at ud af i alt 591 meddelelser i 1999 trak medlemsstaterne 29 tilbage (4,9 %), i 2000 54 (7,2 %) ud af i alt 751 meddelelser og i 2001 24 (4,5 %) ud af i alt 530 meddelelser.

Fordelingen på sektorer af de tilbagetrukne meddelelser for 1999 til 2001 viser, at de hovedsagelig vedrører telekommunikation, transport samt bygge- og anlæg. De tilbagetrukne udkast fordeler sig som følger:

57 telekommunikation; 10 transport; 10 bygge og anlæg; 9 levnedsmidler og landbrugsprodukter; 6 energi og mineraler; 5 kemiske produkter; 2 miljø; 2 diverse; 1 mekanisk industri, 1 farmaceutiske produkter; 1 informationssamfundets tjenester.

En analyse af de tilbagetrukne udkast viser først og fremmest, at de skyldes fremsendelsen af bemærkninger og/eller udførlige udtalelser eller drøftelser med Kommissionen.

Hvad angår indholdet kan man iagttagende, at medlemsstaterne har trukket deres meddelelser tilbage, oftest fordi der var tale om forkert anvendelse af EF-direktiverne (såsom direktiv 99/5/EF om radio- og teleterminaludstyr, direktiv 95/16/EF²⁹ om elevatorer, direktiv 97/70/EF om sikkerhed på fiskerfartøjer, direktiv 96/92/EF om fælles regler for det indre marked for elektricitet osv.). I andre tilfælde blev udkastene trukket tilbage, efter at Kommissionen havde meddelt, at den var på vej med et udkast om samme område (f.eks. forslaget til direktiv om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr eller forslaget til direktiv om måleinstrumenter). I visse særlige tilfælde fandt medlemsstaten det - efter en dialog inden for rammerne af direktiv 98/34/EF - mere hensigtsmæssigt at fremlægge et nyt udkast.

5.4. "Blokering" af nationale initiativer

Resultaterne kan ligeledes måles gennem anvendelsen af artikel 9 stk. 3-5 i direktiv 98/34/EF, hvori medlemsstaterne forpligtes til at respektere en status quo-frist på et år (eller endda 18 måneder), der indledes på det tidspunkt, hvor udkastene meddeles til Kommissionen. Direktiv 98/34/EF har således lettet harmoniseringsarbejdet på fællesskabsplan ved at hindre vedtagelsen af nationale foranstaltninger, der kunne fastlåse visse medlemsstaters holdninger, mens man søger efter fælles løsninger:

- Otte udkast er blevet blokeret, fordi Kommissionen fremlagde et forslag til forordning om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel selskabsdyretransport (KOM(2000) 529 endelig udg.).
- To projekter blev blokeret, fordi de var rettet mod et område, der var dækket af et forslag til ændring af direktiv 91/516/EØF, hvori der fastsættes en liste over ingredienser, der ikke må anvendes i foderblandinger til dyr. Denne ændring blev vedtaget den 5. april 2000 (beslutning 2000/285/EF).
- To udkast blev blokeret, fordi et fællesskabsudkast om kosttilskud allerede var under udarbejdelse (KOM(2000) 222 endelig udg.). Dette direktiv blev vedtaget den 10. juni 2002 (direktiv 2002/46/EF).
- Et udkast blev blokeret, fordi man havde indledt arbejdet med forslaget til forordning om fødevarer med vitamin- og mineraltilsætning.
- Et udkast blev blokeret med henvisning til et udkast til forordning om mærkning af produkter fra fiskeri og akvakultur³⁰.
- Seks udkast blev blokeret på grund af arbejdet med et forslag til direktiv om måleenheder (KOM(2000) 566 endelig udg.).
- Tre udkast blev blokeret med henvisning til forslaget til direktiv om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (KOM(2001) 404 endelig udg.).
- To udkast blev blokeret, fordi de var omfattet af et forslag til direktiv om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (KOM(2000) 347 endelig udg.).

²⁹ EFT L 213 af 7.9.1995.

³⁰ Vedtaget ved komitologiprocedure, derfor ikke noget KOM-nummer.

- Et udkast blev blokeret, fordi et fællesskabsudkast til ændring af direktiv 92/61/EØF om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer (KOM(1999) 276 endelig udg.), var under udarbejdelse.
- Et nationalt udkast blev blokeret, fordi det var omfattet af et udkast til fællesskabsretsakt, der førte til direktiv 2000/31/EF om elektronisk handel.

Denne liste viser, at visse udkast til fællesskabsretsakter har givet anledning til blokering af flere nationale udkast (jf. f.eks. forslaget til direktiv om måleinstrumenter); nogle medlemsstater regner således med at lovgive på samme område (hvilket viser nytten af en europæisk harmonisering), og det var således særligt formålstjenligt at hindre vedtagelsen af ofte forskelligrettet national lovgivning, som kunne have hindret en gnidningsløs afvikling af drøftelserne i Rådet.

5.5. Identifikation af harmoniseringsbehov

Direktivet giver ligeledes mulighed for at identificere reelle harmoniseringsbehov på fællesskabsplan. På grundlag af informationsproceduren har man således indledt harmoniseringsarbejdet, navnlig vedrørende restriktionen på brugen af phtalater, tungmetaller, angivelse af koffeinindhold i alkoholfri drikkevarer, området for levnedsmidler med vitamin- og mineraltilsætning, kosttilskud og foderblandinger til dyr.

På området for informationssamfundets tjenester har man kunnet konstatere en mangedobling af de nationale lovgivningsinitiativer inden for domænenavne (internet), hvilket kan give anledning til overvejelser af behovet for en eventuel harmonisering.

6. BEHANDLING AF OVERTRÆDELSERNE

Mellem 1999 og udgangen af 2001 indledte Kommissionen 20 overtrædelsesprocedurer for manglende overholdelse af direktiv 98/34/EF, dvs. udeladelse af at give meddelelse eller vedtagelse uden at afvente udløbet af status quo-perioden. Kommissionen fik underretning om disse nationale lovgivninger gennem berørte økonomiske operatører, eller fordi Kommissionens tjenestegrene selv konstaterede dem.

De fleste medlemsstater følger Kommissionens holdning på dette område, som flere gange er kommet til udtryk ved udvalgets møder (se punkt 8.2. nedenfor), ved bilaterale møder og ved "pakkemøder" (se punkt 8.3. nedenfor) og foreslår, at den pågældende retsakt ophæves og/eller giver i givet fald meddelelse om et nyt udkast, som vedtages efter informationsprocedurens udløb, idet den anfægtede retsakt samtidig ophæves. I referenceperioden har denne løsning i næsten alle tilfælde givet mulighed for at afslutte overtrædelsesprocedurerne. Der findes imidlertid stadig problemer inden for informationssamfundets tjenester (jf. punkt 6.2. nedenfor). Ved udgangen af 2001 var i alt 16 procedurer om overtrædelse af direktiv 98/34/EF fortsat undervejs.

6.1. Overtrædelser på produktområdet

Efter dommen af 30. april 1996 *CIA Security International*³¹, som bekræftede den holdning, som Kommissionen forsvarede i sin meddelelse 86/C 245/05³² om, at tekniske forskrifter vedtaget uden anvendelse af meddelelesespligten ikke kan betragtes som gyldige, har medlemsstaterne vænnet sig til at meddele deres udkast til tekniske forskrifter, og Kommissionen har kunnet undlade systematisk at indlede overtrædelsesprocedurer.

Der er således kun tale om et begrænset antal overtrædelsesprocedurer på produktområdet.

6.2. Overtrædelser inden for informationssamfundets tjenester

Siden den 5. august 1999 skal lovgivning om informationssamfundets tjenester meddeles inden for rammerne af direktiv 98/34/EF. Inden for denne sektor vedtager medlemsstaterne fortsat et stort antal tekster uden at meddele dem. I 2000 og 2001 har Kommissionen allerede indledt 7 overtrædelsesprocedurer for manglende overholdelse af meddelelesesproceduren.

Teksterne, som medlemsstaterne har vedtaget, kan opdeles i to kategorier: på den ene side tekster, som regulerer områder, der er dækket af fællesskabsdirektiver, og på den anden side tekster, der regulerer ikke-harmoniserede områder.

Førstnævnte kategori vedrører især tekster om elektroniske signaturer og elektronisk handel. Den anden kategori drejer sig især om tekster vedrørende elektronisk kommunikation, overførsel af elektroniske dokumenter og andre telekommunikationstjenester end de i direktiv 89/552/EØF omhandlede. Det drejer sig ligeledes om tekster vedrørende domænenavne på internettet samt nationale foranstaltninger, der tager sigte på at skabe en juridisk ramme for anvendelsen af elektroniske fakturaer.

Med henblik på at afklare problemer med anvendelse og fortolkning af direktiv 98/48/EF finder Kommissionen det vigtigt at etablere en dialog med medlemsstaterne, især baseret på bilaterale møder. Efter sådanne møder har Kommissionen kunnet afslutte overtrædelsesprocedurerne, idet de nationale myndigheder har ophævet de anfægtede akter.

7. DOMSTOLENS RETSPRAKSIS

Mellem 1999 og 2001 afsagde Domstolen otte domme vedrørende direktiv 98/34/EF, heraf fire som følge af en anmodning om præjudiciel afgørelse fra en national domstol og to som følge af en traktatbrudssag anlagt af Kommissionen. Bortset fra denne sondering i henhold til sagens art kan man skelne mellem to typer af domme: domme med proceduremæssige følger og domme vedrørende direktivets anvendelsesområde og definition af begreberne i direktivet.

³¹ C-194/94, Sml. s. I-2201. Nærmere oplysninger om denne dom findes i Kommissionens beretning om anvendelsen af direktiv 98/34/EF fra 1995 til 1998, KOM(2000) 429 endelig udg., af 7.7.2000, punkt 91 og 92.

³² EFT C 245/4 af 1.10.1986.

7.1. Domme med proceduremæssige følger

Tekniske forskrifters uanvendelighed

I den forbindelse må man først og fremmest nævne EF-Domstolens dom af 26. september 2000, Unilever³³, hvor Domstolen udvidede konklusionerne i sin dom, CIA Security International, til manglende overholdelse af status quo-fristen i direktiv 98/34/EF. I sagen CIA Security International havde Domstolen allerede fastslået, at manglende overholdelse af meddelelesespligten medfører, at den tekniske forskrift ikke kan gøres gældende. I Unilever-dommen præciserede den, at vedtagelsen af en foranstaltning, der er meddelt, men hvor fristerne i direktiv 98/34/EF ikke er overholdt, ligeledes medfører, at de tekniske forskrifter ikke kan gøres gældende.

Den pågældende sag vedrørte et italiensk lovforslag om regulering af oprindelsesmærkning af forskellige typer olivenolie. Lovforslaget var blevet meddelt i henhold til bestemmelserne. Kommissionen indførte dernæst en "blokering" på et år på grundlag af artikel 9, stk. 3, i dette direktiv, idet projektet vedrørte et område, hvor den havde til hensigt at påbegynde harmonisering. Italien vedtog lovforslaget uden at afvente afslutningen på status quo-perioden på et år.

Domstolens dom har så meget desto større betydning, fordi den vedrørte en tvist mellem to virksomheder. Virksomheden Central Food, som havde bestilt olivenolie hos Unilever, nægtede at tage imod leverancen, fordi produkterne efter deres mening ikke var mærket i overensstemmelse med italiensk lovgivning. Unilever fremførte derimod, at Italien ikke havde overholdt fristerne i meddelelesesproceduren. Domstolen understregede, at "selv om et direktiv [...] i sig selv kan skabe forpligtelser for private og derfor ikke som sådan kan påberåbes over for sådanne personer [...] gælder dette ikke i en situation, hvor manglende overholdelse af artikel 8 eller artikel 9 i direktiv 83/189, hvilket udgør en væsentlig proceduremangel, medfører, at en teknisk forskrift, der er vedtaget under tilsidesættelse af en af de nævnte artikler, ikke må bringes i anvendelse".

Sammenhæng mellem udførlig udtalelse og åbningsskrivelse

På det proceduremæssige område skal Domstolens kendelse af 13. september 2000, Kommissionen/Nederlandene³⁴ ligeledes nævnes. Heri præciserede man sammenhængen mellem udførlige udtalelser i henhold til direktiv 98/34/EF og åbningsskrivelser fremsendt i henhold til EF-traktatens artikel 226 i forbindelse med traktatbrudsprocedurer.

Kendelsen vedrørte en bekendtgørelse om behandling af toskallede bløddyr fra udenlandske vandområder, som de nederlandske myndigheder havde vedtaget uden ændringer i forhold til det meddelte udkast trods en udførlig udtalelse fra Kommissionen. Efter vedtagelsen af denne tekst sendte Kommissionen en begrundet udtalelse til de nederlandske myndigheder på grundlag af EF-traktatens artikel 169 (nu 226) med påstand om, at den pågældende bekendtgørelse var i strid med EF-traktatens artikel 30 og 36 (nu artikel 28 og 30).

³³ C-443/98, Sml. 2000, s. I-7535.

³⁴ C-341/97, Sml. 2000, s. I-6611.

Kommissionen fandt, at en udførlig udtalelse i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv 83/189/EØF (nu 98/34/EF) udgør en gyldig åbningsskrivelse i henhold til EF-traktatens artikel 169 (nu 226), og at det derfor var muligt at gå direkte fra en udførlig udtalelse til en begrundet udtalelse. I kendelsen præciserede Domstolen, at en udførlig udtalelse ikke kan betragtes som sidestillet med en åbningsskrivelse, idet modtagermedlemsstaten på tidspunktet for fremsendelse af den udførlige udtalelse ikke kan have gjort sig skyldig i brud på fællesskabsretten, idet den pågældende akt kun eksisterer som et udkast.

Domstolen bekræftede denne afgørelse i sin kendelse af 15 februar 2001, Kommissionen/Frankrig³⁵ om nationale bestemmelser om materialer og genstande af gummi, der kommer i kontakt med fødevarer, spiselige produkter og drikkevarer.

Siden da har Kommissionen styrket kontrollen med tekster, der vedtages efter at være blevet meddelt, for øjeblikkeligt at kunne indlede en overtrædelsesprocedure ved overtrædelser af fællesskabsretten (overtrædelser forekommer meget sjældent, som det fremgår af punkt 5.1).

7.2. Domme vedrørende direktivets anvendelsesområde og definition af begreberne i direktivet

Undtagelser i henhold til artikel 10 i direktiv 98/34/EF

I flere domme har man præciseret undtagelsen i artikel 10, stk. 1, første led, i direktiv 98/34/EF, hvori det hedder, at medlemsstaterne ikke skal meddele tekster, der opfylder bindende fællesskabsretsakter, der tager sigte på vedtagelse af tekniske specifikationer eller forskrifter vedrørende tjenester.

I de forenede sager Albers, Van den Berkmortel og Nuchelmans³⁶ fandt Domstolen, at Nederlandene ved at vedtage et forbud mod indgivelse af clenbuterol i fedekvæg opfyldte de forpligtelser, der følger af direktiv 86/469/EØF om undersøgelse af dyr og fersk kød for restkoncentrationer og dermed i medfør af artikel 10 i direktivet var fritaget for meddelelsespligten.

Derimod præciserede Domstolen i Unilever-dommen (omtalt ovenfor under punkt 7.1.), at det ikke er muligt at påberåbe sig direktivets artikel 10, når en bestemmelse i et direktiv giver medlemsstaten en tilstrækkeligt stor manøvrermargin. Der var tale om følgende sag. Italien gjorde gældende, at direktiv 79/112/EØF om mærkning af levnedsmidler indeholder et krav om, at produktets oprindelsessted skal fremgå af etiketten, hvis udeladelse af dette kan lede forbrugeren til fejlslutninger vedrørende levnedsmidlets faktiske oprindelsessted. Ifølge Domstolen er denne bestemmelse formuleret i generelle vendinger, der giver tilstrækkelig manøvrermargin til, at det er udelukket, at nationale bestemmelser om oprindelsesmærkning af olivenolie kan betragtes som nationale bestemmelser med henblik på overholdelse af bindende retsakter i medfør af artikel 10, stk. 1, første led, i direktivet.

Domstolen bekræftede denne restriktive tolkning af artikel 10, stk. 1, første led, i direktivet i dommen Canal Satélite Digital³⁷.

³⁵ C-230/99, Sml. 2001, s. I-1169.

³⁶ C-425/97 til C-427/97, Sml. 1999, s. I-2947.

³⁷ C-390/99, endnu ikke offentliggjort i Samlingen.

Begreberne teknisk forskrift og teknisk specifikation

I sin dom Colim³⁸ af 3. juni 1999 understregede Domstolen, der må sondres mellem forpligtelsen til at videregive visse oplysninger om et produkt til forbrugeren, som opfyldes ved angivelse heraf på selve varen eller ved dokumenter, som vedlægges denne, såsom brugsanvisning og garantibevis, som udgør en teknisk forskrift i henhold til direktivet, hvilket ikke er tilfældet for forpligtelsen til at affatte disse oplysninger på et bestemt sprog. "Modsat den første forpligtelse, som direkte vedrører varen, vedrører den anden forpligtelse alene fastlæggelsen af det sprog, på hvilket den førstnævnte forpligtelse skal opfyldes." Den pågældende sag vedrører den belgiske lovgivning om handelspraksis samt oplysninger til og beskyttelse af forbrugerne.

Domstolens dom af 16 november 2000 i sagen Donkersteeg³⁹ drejede sig om, hvorvidt en national bestemmelse om, at enhver svineproducent er forpligtet til at lade svin, der opdrættes på hans bedrift, vaccinere mod Aujeszky's sygdom, udgjorde en teknisk forskrift. Domstolen fandt, at bestemmelsen udgør en teknisk specifikation i henhold til direktivet, idet vaccinationen er knyttet til selve produktionen af det pågældende landbrugsprodukt og dermed er en definition af en produktionsproces for det pågældende produkt. Der er dog ifølge Domstolen ikke tale om en teknisk forskrift i direktivets betydning, idet overholdelsen af de tekniske specifikationer i henhold til direktivet skal være obligatorisk retligt eller faktisk for at kunne betragtes som en teknisk forskrift. Men den nederlandske bekendtgørelse indebar ingen begrænsninger på markedsføringen eller anvendelsen af de pågældende produkter, hvis svinene i strid med denne regel ikke var blevet vaccineret.

Domstolens dom af 12. oktober 2000 i sagen Snellers⁴⁰ om ibrugtagning af et køretøj. Der var tale om en nederlandsk bekendtgørelse om datoen for første godkendelse af køretøjer til færdsel. Ifølge Domstolen kunne der ikke være tale om en teknisk specifikation i henhold til direktivet, idet disse specifikationer skal vedrøre selve produktet. Men den nederlandske bekendtgørelse indeholdt blot kriterier til fastlæggelse af datoen, hvor et køretøj for første gang godkendes til trafik på offentlig vej, men der blev ikke defineret krav til kendetegn ved selve produktet, det vil sige køretøjet.

I sin dom af 8. marts 2001 i sagen van der Burg⁴¹ fastslog Domstolen sammenhængen mellem reklamer og tekniske forskrifter. Der var tale om en nederlandsk forskrift, hvori man forbød at reklamere eller lade reklamere for sendeudstyr, der ikke er godkendt. Spørgsmålet var, om et sådant forbud var en teknisk forskrift i henhold til direktivet. Domstolen anfører, at sammenhængen mellem et forbud mod at reklamere som det foreliggende og de tekniske standarder, som sendeudstyr skal opfylde, ikke var tilstrækkeligt til, at forbudet kunne betragtes som en teknisk specifikation og dermed en teknisk forskrift. Domstolen understregede, at bekendtgørelsen kun indeholdt forbud mod en markedsføringsmetode, men ikke fastlagde de krævede specifikationer for et produkt, i dette tilfælde sendeudstyr.

³⁸ C-33/97, Sml. 1999, s. I-3175.

³⁹ C-37/99, Sml. 2000, s. I-10223.

⁴⁰ C-314/98, Sml. 2000, s. I-8633.

⁴¹ C-278/99, Sml. 2001, s. I-2015.

8. FORANSTALTNINGER TIL FORBEDRING AF PROCEDUREN

Kommissionen har truffet forskellige foranstaltninger med henblik på at forbedre meddelelsesprocedurens funktion. Disse foranstaltninger sigtede på den ene side mod at forbedre virksomhedernes adgang til de oplysninger, der kommer frem gennem proceduren. På den anden side sigtede den mod at forbedre informationsudvekslingen mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

8.1. Åbenhed

Med henblik på at lette de erhvervsdrivendes adgang til udkast til tekniske forskrifter oprettede Kommissionen i 2000 et websted om meddelelsesproceduren⁴². Webstedet giver ligeledes adgang til oplysninger om udkast, som medlemsstaterne har meddelt Fællesskabet siden 1984, og om foranstaltninger, som EFTA-landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde har meddelt. Der findes ligeledes forklaringer af, hvordan proceduren fungerer, og der er adgang til Domstolens retspraksis på området. Webstedet skal gøre det muligt at få direktiv 98/34/EF til fuldt ud at opfylde sin rolle som et instrument for gennemsigtighed og til at fjerne baggrunden for hindringer for, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende.

Med henblik på at udbrede kendskabet til dette nye websted og til meddelelsesproceduren har Kommissionen offentliggjort en brochure med en kortfattet forklaring af procedurens formål og funktion. Brochuren indeholder ligeledes kontaktoplysninger for de forskellige nationale ansvarlige for proceduren.

Kommissionen har kunnet konstatere en betydelig stigning i antallet af bemærkninger fra de erhvervsdrivende efter etableringen af dette nye websted. Den har til hensigt at forbedre informationsformidlingen til de erhvervsdrivende yderligere med henblik på at sikre størst mulig åbenhed for de meddelte udkast. Det er af største betydning, at virksomhederne kan få kendskab til disse udkast, både for på et tidligt tidspunkt at kunne foretage en tilpasning af deres produkter til de nye nationale bestemmelser og for at kunne gøre deres regeringer og Kommissionen opmærksom på eventuelle ubegrundede hindringer, som måtte følge af vedtagelsen af disse tekster.

8.2. Møder i 98/34-udvalget

Der blev afholdt 11 møder i udvalget, der er nedsat i henhold til artikel 5 i direktiv 98/34/EF (som består af repræsentanter udpeget af medlemsstaterne, og som ledes af en repræsentant for Kommissionen) mellem 1999 og 2001. Diskussionerne drejede sig især om de forskellige aspekter, der nævnes nedenfor.

Forbedring af informationsudvekslingen

Med hensyn til de praktiske aspekter ved anvendelsen af proceduren kan man nævne drøftelserne om gennemførelsen af direktiv 98/48/EF og om udarbejdelsen af Vade-mecum om samarbejdet mellem de centrale enheder og Kommissionens tjenestegrene, elektronisk overførsel af de meddelte udkast og meddelelserne samt pligten til at reagere på udførlige udtalelser og systematisk at fremsende de endelige tekster. Man kan ligeledes fremhæve diskussionerne om indførelsen af et edb-system (extranet), hvorved medlemsstaterne får

⁴² Webstedet kaldes TRIS (Technical Regulations Information System) og findes på denne adresse: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris>.

direkte adgang til Kommissionens database om anvendelsen af direktiv 98/34/EF. På tidspunktet for udarbejdelsen af denne rapport er systemet blevet til virkelighed, og det bør i høj grad lette kommunikationen mellem Kommissionen og medlemsstaterne inden for rammerne af proceduren.

Konsekvensundersøgelser

Udvalget har ligeledes undersøgt muligheden for at medtage konsekvensundersøgelser i de meddelte udkast. Denne diskussion blev også ført på Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000, hvor man bad Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne "senest i 2001 at udarbejde en strategi for en yderligere koordineret indsats til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer både nationalt og på fællesskabsplan".

Medlemsstaterne har reageret på denne appel ved at nedsætte en høringsgruppe på højt niveau (normalt betegnet Mandelkern-gruppen), som ved Det Europæiske Råds møde i Laeken i december 2001 fremlagde en rapport om forenkling af de lovgivningsmæssige rammer. I gruppens rapport hedder det vedrørende konsekvensundersøgelser: "Agreement by all Member States that from June 2002 they will submit the relevant national RIA [Regulatory Impact Assessment], where it exists, alongside regulation notified to the Commission and other Member States".

Kommissionen reagerede på denne opfordring med sin meddelelse "Bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer" af 5. december 2001 (KOM(2001) 726 endelig udg.), som blev forelagt Det Europæiske Råd i Laeken. I meddelelsen siger Kommissionen følgende: "Kommissionen forventer i overensstemmelse med henstillingerne fra Mandelkern-gruppen, at medlemsstaterne, hver gang de anmelder lovgivning til Kommissionen og de andre medlemsstater, systematisk vil vedlægge den tilhørende konsekvensanalyse af denne nationale lovgivning, såfremt en sådan analyse foreligger".

I sine konklusioner fra Laeken understregede Det Europæiske Råd, at det "stiller sig også positivt til den endelige rapport fra Den Rådgivende Gruppe på Højt Plan (Mandelkern-Gruppen) om kvaliteten af lovgivningen samt til Kommissionens meddelelse om en forenkling af lovgivningen [...]".

Derefter er udvalgets medlemmer blevet enige om, at sådanne konsekvensundersøgelser vil blive fremsendt sammen med de meddelte udkast, hver gang sådanne er udarbejdet. Undersøgelserne kan enten fremlægges i deres helhed eller i form af et resumé. Tilføjelsen af sådanne undersøgelser til de meddelte udkast skal gøre det muligt at:

- tilskynde medlemsstaterne til så tidligt som muligt at overveje den mest hensigtsmæssige lovgivningsproces for det pågældende instrument;
- lette forståelsen af medlemsstaternes lovgivninger og dermed
- lette medlemsstaternes og Kommissionens evaluering af de meddelte udkast.

Beslutning 3052/95/EF

Udvalget har ligeledes fungeret som diskussionsforum for spørgsmål vedrørende Europa-Parlamentet og Rådets beslutning nr. 3052/95/EF om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet⁴³. Gennemførelsen af beslutningen er ligeledes blevet drøftet ved flere lejligheder.

Aktindsigt

Endelig har udvalget også beskæftiget sig med spørgsmålet om adgang til både medlemsstaternes og Kommissionens bemærkninger og udførlige udtalelser, efter at forordning 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter trådte i kraft den 3. december 2001. Diskussionerne om dette emne er endnu ikke afsluttet.

Perspektiver for videreudvikling af proceduren

Perspektiverne for den videre udvikling af meddelelsesproceduren blev behandlet under drøftelserne om Tyrkiets og kandidatlandenes deltagelse i informationsudvekslingsystemet (jf. punkt 9). Kandidatlandene har i øvrigt deltaget som observatører i udvalget siden oktober 2001 (Tyrkiet har siden 1999 været tilknyttet udvalgets arbejde⁴⁴). Udvalget har ligeledes drøftet Fællesskabets tiltrædelse af Moskva-konventionen om oplysninger og juridisk samarbejde vedrørende "informationssamfundets tjenester" (jf. punkt 9) samt mulighederne for at udvide proceduren til andre tjenester end informationssamfundets tjenester.

8.3. "Pakkemøder"

Fremgangsmåden med "pakkemøder" (møder i hovedstæderne, hvor man drøfter et stort antal sager med de pågældende ministerier) har givet Kommissionens tjenestegrene mulighed for at fastholde kontakten til de nationale myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af tekniske forskrifter. I forbindelse med disse møder drøftes det pågældende lands meddelelser, hvilke ændringer der skal foretages for at bringe dem i overensstemmelse med bestemmelserne for det indre marked, overtrædelser af direktiv 98/34/EF og udviklingen vedrørende procedurens funktion. På sådanne møder har Kommissionens tjenestegrene ligeledes haft lejlighed til at drøfte udviklingen i Domstolens retspraksis med medlemsstaternes myndigheder, navnlig konsekvenserne af Unilever-dommen (jf. punkt 7.1. ovenfor).

9. INTERNATIONALE ASPEKTER AF MEDDELELSESPROCEDUREN

Meddelelsesproceduren er ikke begrænset til Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, men gælder ligeledes for EFTA-landene og fra for nylig også for Tyrkiet. Desuden er Kommissionen i øjeblikket i færd med at undersøge mulighederne for, at kandidatlandene kan deltage i proceduren allerede forud for deres tiltrædelse.

⁴³ Europa-Parlamentet og Rådets beslutning nr. 3052/95/EF af 13. december 1995 om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet EFT L 321 af 30.12.1995.

⁴⁴ jf. afgørelse nr. 2/1999 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 8. marts 1999 om udvidelse af listen over de udvalg, der er omhandlet i bilag 9 i afgørelse nr. 1/95 om iværksættelse af slutfasen af toldunionen, EFT L 72, af 18.3.1999.

9.1. Udveksling af oplysninger om tekniske forskrifter mellem Fællesskabet og EFTA-landene

Siden Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse af Fællesskabet gælder den forenkede procedure for udveksling af oplysninger om tekniske forskrifter mellem medlemsstaterne i EØF og EFTA (som oprindeligt blev indført i 1990 gennem en aftale mellem Fællesskabet og EFTA's medlemsstater⁴⁵) mellem Fællesskabets medlemsstater på den ene side og Island, Liechtenstein, Norge og efter eget valg Schweiz på den anden. Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) har som bilag II direktiv 98/34/EF med de nødvendige ændringer.

Siden den 1. marts 2001 gælder direktiv 98/48/EF, hvorved meddelelsesproceduren udvides til informationssamfundets tjenester, ligeledes for de EFTA-medlemmer, der er medlemmer af EØS⁴⁶.

Beskrivelse af proceduren

Siden 1994 har udvekslingen af oplysninger mellem Fællesskabets medlemsstater og EFTA-medlemsstaterne fundet sted mellem Kommissionen og EFTA-tilsynsmyndigheden, som blev oprettet ved EØS-aftalen.

Fra det tidspunkt, hvor EFTA-tilsynsmyndigheden (hvis der er tale om meddelelser fra EFTA-medlemsstaterne) eller Kommissionen (for meddelelser fra Fællesskabets medlemsstater) modtager et udkast til forskrift, påbegyndes en status quo-periode, hvor den stat, der har fremsendt meddelelsen, ikke kan vedtage teksten. EFTA-tilsynsmyndigheden og Fællesskabet har ret til at fremsætte bemærkninger til udkast til tekniske forskrifter, som er blevet meddelt i henhold til denne procedure. Kommissionen fremsætter bemærkninger fra Fællesskabets side efter rådslagning med medlemsstaterne og fremsender dem til EFTA-tilsynsmyndigheden, som fremsender dem til denne sammenslutnings medlemsstater.

Aftalen indeholder ikke bestemmelser om forlængelse af status quo-perioden. Den eneste mulighed for at fortsætte proceduren, efter at der er fremsat bemærkninger, består i regelmæssige rådslagninger vedrørende de bemærkninger, der er blevet fremsat af de kontraherende parter, eller på supplerende ad hoc-møder for at behandle særlige tilfælde.

Antallet af meddelelser og fordeling efter sektor

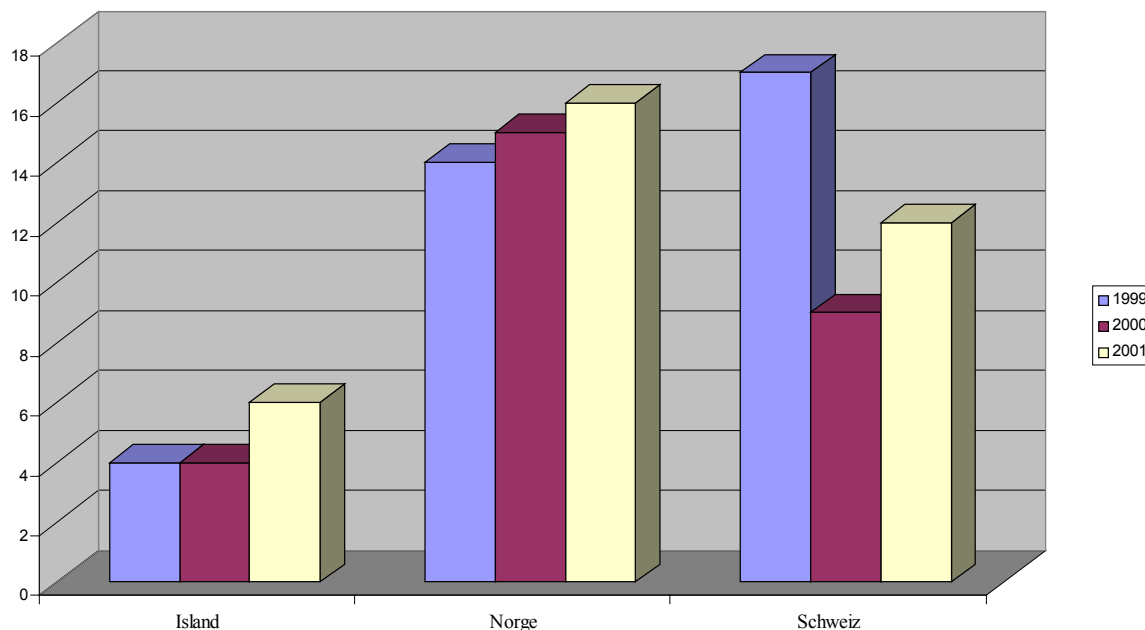
Mellem 1999 og 2001 har Kommissionen modtaget 97 meddelelser fra EFTA's medlemsstater, mens tallet var på 149 i perioden fra 1995 til 1998. 45 udkast fra Norge, 38 fra Schweiz og 14 fra Island (jf. diagram 4). Hvis man sammenligner antallet af EFTA-meddelelser med antallet af meddelelser fra EF's medlemsstater for perioden fra 1995 til 1998 og fra 1999 til 2001, kan man konstatere, at forholdet er stort set uændret (EFTA-meddelelserne udgjorde 6 % af det samlede antal meddelelser for perioden 1995 til 1998 mod 5,1 % for perioden 1999 til 2001).

⁴⁵ Rådets afgørelse 90/518/EF af 24. september 1990 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, på den ene side, og republikken Finland, republikken Island, kongerige Norge, Schweiz, kongerige Sverige og republikken Østrig, på den anden side, om fastsættelse af en procedure for udveksling af oplysninger med hensyn til tekniske forskrifter, EFT L 291 af 23.10.1990.

⁴⁶ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 16/2001 af 28. februar 2001 om ændring af bilag II (tekniske forskrifter, standarder, prøvning og certificering) og bilag XI (tjenesteydelser på telekommunikationsområdet) til EØS-aftalen, EFT L 117 af 26.4.2001.

Diagram 4

Antal meddelelser fra EFTA-landene, 1999-2001

En opdeling efter sektor viser, at den tendens, der kunne konstateres i 1997, konsoliderer sig (jf. tabel 2.7 i bilaget). I 1997 lå landbrugsprodukter og levnedsmidler for første gang i spidsen med hensyn til antal meddelelser. For perioden 1999 til 2001 udgjorde meddelelserne på dette område 35 % af totalen. Derimod falder antallet af meddelelser fortsat inden for telekommunikationssektoren, som udgør det andetstørste område. For perioden 1999 til 2001 udgør denne sektor ikke mere end 16,5 % af meddelelserne.

Landbrugs- og levnedsmiddelsektorens betydning er udtryk for den samme udvikling, som kan iagttages på fællesskabsplan, nemlig en bølge af "gen-regulering" hos medlemsstaterne, der skyldes de forskellige kriser inden for dette område. Derimod giver EFTA-landene meddelelse om langt færre luftgrænseflader⁴⁷ end medlemsstaterne.

I 2001 så man ligeledes de tre første meddelelser fra EFTA-landene på området informationssamfundets tjenester.

Kommissionens bemærkninger til meddelelserne fra EFTA

I løbet af perioden fra 1999 til 2001 fremsatte Fællesskabet bemærkninger vedrørende 56 (57,7 %) af EFTA-meddelelserne (jf. tabel 2.8. i bilaget), hvilket er en lille stigning i forhold til perioden fra 1995 til 1998 (50,3 %).

Fællesskabets bemærkninger til de EFTA-lande, der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, vedrørte især problemer med overholdelsen af den afledte fællesskabsret, navnlig direktiv 98/95 (genetisk modificerede frø og såsæd), 88/388/EØF (bevægelighed for aromaer), 99/71/EF (fremmede stoffer og ingredienser i fødevarer),

⁴⁷ Disse grænseflader skal meddeles Kommissionen i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse, EFT L 91 af 7.4.1999.

77/99/EØF (sundhedsmærkning af kødprodukter), 99/5/EF (radio- og teleterminaludstyr) og 96/98/EF (udstyr på skibe) eller direktiv 2000/31/EF (elektronisk handel og andre af informationsfundets tjenester).

Ved andre bemærkninger henledte man landenes opmærksomhed på aspekter vedrørende proportionalitet og deres pligt til at indsætte og anvende de krævede bestemmelser om gensidig anerkendelse i deres lovgivning med henblik på at undgå at skabe tekniske handelshindringer og for at sikre overholdelsen af artikel 11 til 13 i aftalen. I den henseende henviste man til Domstolens retspraksis af den 22. oktober 1998 i sagen Kommission/Frankrig⁴⁸, hvor Domstolen understregede medlemsstaternes pligt til at medtage en bestemmelse om gensidig anerkendelse i lovgivningstekster, der hører under et ikke-harmoniseret område.

I sine bemærkninger henviser Fællesskabet ligeledes til igangværende arbejder på fællesskabsplan: ændring af direktiv 98/18/EF "passagerskibe", 91/516/EØF om dyrefoder (ændring vedtaget den 5. april 2000, beslutning 2000/285/EF), 94/52/EF om miljøbeskyttelse eller udkastet til fællesskabsretsakt om kosttilskud (KOM(2000) 222 endelig udg.), som blev vedtaget den 10. juni 2002. De igangværende arbejder inden for de europæiske standardiseringsorganisationer og visse internationale aftaler (SOLAS-konventionen og IMO-cirkulæret) er ligeledes blevet nævnt.

Hvad angår meddelelserne fra Schweiz har Fællesskabet henledt de schweiziske myndigheders opmærksomhed på forskellige metodeforskelle mellem den schweiziske lovgivning og fællesskabslovgivningen, navnlig vedrørende levnedsmidler (oprindelsesmærkning for levnedsmidler, aromaer osv.) og telekommunikation (direktiv 99/5/EF om radio- og teleterminaludstyr).

EFTA's bemærkninger til Fællesskabets meddelelser

Tre meddelelser fra Fællesskabet har givet anledning til bemærkninger fra EFTA-tilsynsmyndigheden (2 i 1999, 0 i 2000 og 1 i 2001).

Disse bemærkninger vedrører navnlig eventuelle hindringer, som de pågældende udkast kan skabe for produkter, der lovligt fremstilles i EFTA-landene (man kan f.eks. nævne en nederlandsk meddelelse om toskallede bløddyr).

Konklusioner og perspektiver

Status for perioden 1999 til 2001 er kendetegnet af et konstant antal meddelelser i sammenligning med perioden 1995 til 1998. Den vigtigste sektor har været landbrugsprodukter og levnedsmidler. Baggrunden for Fællesskabets reaktioner over for de udkast, der er blevet meddelt af EFTA-landene, har hele tiden været viljen til at få fællesskabslovgivningens bestemmelser overholdt i disse lande. Samarbejdet inden for rammerne af proceduren har hele tiden været meget tilfredsstillende.

I nærmeste fremtid må der findes en metode, så Schweiz også får mulighed for at deltage i informationsudvekslingen inden for informationsfundets tjenester. Landet har hidtil deltaget i meddelelsesproceduren på et uformelt grundlag.

⁴⁸ C-184/96, Sml. 1998, s. I-6197.

9.2. Tyrkiet

Siden den 1. januar 2001 har Tyrkiet deltaget i meddelelsesproceduren på lige fod med de øvrige EFTA-lande. Beslutningen om at lade Tyrkiet deltage i meddelelsessystemet blev truffet i 1997 i forbindelse med iværksættelsen af slutfasen af toldunionen mellem Fællesskabet og Tyrkiet⁴⁹. Dermed finder status quo-perioden på tre måneder anvendelse uden mulighed for forlængelse. Tyrkiet kan fremsætte bemærkninger til medlemsstaternes udkast og omvendt. Til gengæld er der ingen planer om et meddelelsessystem mellem Tyrkiet og EFTA-landene.

9.3. Udvidelsen

I lyset af direktivets betydning for den korrekte anvendelse af et udvidet indre marked er Kommissionen i øjeblikket i færd med at undersøge mulighederne for at lade kandidatlandene deltage i meddelelsesproceduren allerede forud for deres tiltrædelse, på samme måde som EFTA-landene og Tyrkiet deltager i øjeblikket.

9.4. Europarådet

Fællesskabet skal efter planen snart tiltræde Europarådets konvention om information og juridisk samarbejde vedrørende "informationssamfundets tjenester"⁵⁰. Denne konvention blev åbnet for underskrivelse i Moskva den 4.-5. oktober 2001. Den er til dels en gengivelse af direktiv 98/34/EF inden for området informationssamfundets tjenester. Formålet er at sikre større åbenhed og anerkendelse hos alle Europarådets medlemsstater og observatørstater af de nationale lovgivninger om informationssamfundets tjenester med mulighed for gensidigt at fremsende bemærkninger til de meddelte udkast.

10. KONKLUSIONER OG PERSPEKTIVER

I referenceperioden for denne rapport er arbejdet med styreformer foregået. I den forbindelse er åbenhed, deltagelse og effektivitet blevet fremhævet som principper, der kan garantere lovgivningens kvalitet, proportionalitet og subsidiaritet⁵¹.

Direktiv 98/34/EF er et instrument for åbenhed og partnerskab til gavn for det indre marked og omsætter disse forskellige principper, som det fremgår af denne rapport.

Åbenhed, først og fremmest. Virksomheder, medlemsstater og Kommissionens tjenestegrene har modtaget oplysninger om de mere end 1800 nationale udkast til tekniske forskrifter, der er meddelt i denne periode. Disse oplysninger er blevet præsenteret på en måde, der er tilpasset behovene, og på alle de officielle sprog.

Etableringen af et websted (<http://europa.eu.int/comm/enterprise/tris>) har bidraget til dette, og det samme gælder et nyt edb-baseret kommunikationssystem mellem medlemsstaterne og Kommissionens tjenestegrene.

⁴⁹ Rådets afgørelse nr. 2/97 truffet af Associeringsrådet EF-Tyrkiet den 4. juni 1997 om listen over fællesskabsretsakterne vedrørende afskaffelse af tekniske handelshindringer og betingelserne og retningslinjerne for Tyrkiets anvendelse heraf, EFT L 191 af 21.7.1997.

⁵⁰ Konvention om information og juridisk samarbejde vedrørende "informationssamfundets tjenester", Séries de traités européens (STE) n°: 180. Flere oplysninger findes på <http://conventions.coe.int/Treaty/FR/cadreprincipal.htm>.

⁵¹ Nye styreformer i EU - En hvidbog, KOM(2001) 428 endelig udg., 25.7.2001, s. 12.

Man har således kunnet konstatere en "gen-regulering", som især skyldes de teknologiske fremskridt og ønsket om at styrke kontrollen på sundhedsområdet og navnlig på levnedsmiddelområdet. Medlemsstaternes ønske om at tage højde for den hastige teknologiske udvikling bekræfter det formålstjenlige i at udvide meddelelsesproceduren til informationssamfundets tjenester.

Deltagelse som det næste. Analysen af de meddelte udkast har fået Kommissionen til at reagere i mere end en tredjedel af tilfældene mellem 1999 og 2001. Medlemsstaterne har reageret i næsten halvdelen af tilfældene, hvilket bevidner den intense dialog, der er blevet etableret mellem parterne.

I 2001 viste der sig en forskel sammenlignet med de foregående år med hensyn til antallet af udførlige udtalelser, som Kommissionen har udsendt. Selv om antallet af udførlige udtalelser fra Kommissionen fortsat er faldet i 1999 og 2000 i lighed med de foregående år, kunne man konstatere en stigning i 2001. Dette skyldes tilsyneladende, at medlemsstaterne for at tage hensyn til den teknologiske udvikling foreslår ny lovgivning, der bliver mere og mere kompleks og dermed en kilde til hindringer for varenes fri bevægelighed og fri levering af informationssamfundets tjenester.

Kommissionens og medlemsstaternes reaktioner skyldes i høj grad virksomhedernes indgriben. Virksomhederne har reageret i stort tal, idet de er blevet bevidste om de muligheder for at gribe ind i de nationale lovgivningsprocedurer, som de får gennem direktiv 98/34/EF. De har understreget de samhandelsproblemer, der kan opstå som følge af visse nationale retsakter, navnlig inden for mærkning af drikkevarer, miljø, kemi og levnedsmidler, hvilket har fået Kommissionen og regeringerne til at reagere for at bevare deres konkurrenceevne.

Det skal bemærkes, at selv om meddelelsesproceduren ikke finder anvendelse på foranstaltninger, hvorved medlemsstaterne bringer sig i overensstemmelse med bindende fællesskabsretsakter, der fører til vedtagelse af tekniske specifikationer eller forskrifter vedrørende disse tjenester, får de meddelte tekster alligevel meget ofte Kommissionen til at reagere på grundlag af den afledte fællesskabsret.

Effektivitet, ligeledes. Direktiv 98/34/EF har gjort det muligt at sørge for, at beslutningerne træffes på det mest hensigtsmæssige niveau. Som anført i denne rapport har direktivet i omkring 30 tilfælde lettet harmoniseringsarbejdet på fællesskabsplan ved at hindre vedtagelsen af nationale foranstaltninger, der kunne fastlåse visse medlemsstaters holdninger, mens man søger efter fælles løsninger.

Blandt de positive resultater af anvendelsen af meddelelsesproceduren finder man ligeledes *en forbedring af den nationale lovgivnings kvalitet*: Direktivet giver mulighed for en forudgående analyse af teksterne og for at undgå talrige hindringer, før de får negative virkninger, og har dermed ydet et konkret bidrag til at få medlemsstaterne til at lovgive bedre.

Resultaterne mellem 1999 og 2001 viser, at direktivet har gjort det muligt at løfte udfordringen med den nye bølge af lovgivning. Meddelelsesproceduren giver medlemsstaterne eksempler på bedre retningslinjer, som deres partnere har indført, og den henleder deres opmærksomhed på retningslinjer, der bør undgås, og den har bidraget til at forbedre kvaliteten af de nationale lovgivninger. Analysen af medlemsstaternes svar på Kommissionens udførlige udtalelser og den efterfølgende fortsættelse af dialogen viser, at de problemer, som en vedtagelse af teksterne i den oprindelige udgave ville have betydet, i næsten alle tilfælde (96 %) er blevet løst.

Endelig kan *proportionalitet og subsidiaritet* nævnes blandt de opnåede resultater. Ved at forbedre kvaliteten af den nationale lovgivning har meddelelsesproceduren medført, at der ikke så ofte er behov for et lovgivningsmæssige indgreb fra Fællesskabets side. Den har ligeledes gjort det muligt at identificere de sektorer, hvor et indgreb på europæisk plan forekommer mest hensigtsmæssigt.

I lyset af den teknologiske udvikling, især på det videnskabelige område, virker meddelelsesproceduren i stadig højere grad som et instrument, der giver mulighed for at identificere de sektorer, der på vej frem, således at man kan tilstræbe de bedste løsninger for disse sektorer, lige fra en kombination af formelle bestemmelser til andre mere fleksible bestemmelser.

Hvis man kigger ud i *fremtiden*, kan man konstatere, at meddelelsesproceduren vil skulle udvides, både rent fysisk og geografisk.

Idet tjenester spiller en stadig større rolle i vores økonomier, har Kommissionen indledt overvejelser af det hensigtsmæssige i at udvide direktiv 98/34/EF til andre tjenester end informationssamfundets tjenester⁵². Dette forekommer nødvendigt, idet Kommissionen i forbindelse med analysen af udkast vedrørende flere højteknologiske sektorer såsom genetisk behandling og anvendelse af stamceller allerede har kunnet konstatere, at medlemsstaterne i stadig højere grad knytter behandling og håndtering af produkter sammen med kravene til tjenesteleverandørerne.

Den anden udfordring, som man skal tage stilling til i forbindelse med direktiv 98/34/EF, er udvidelsen. Man har allerede taget et første skridt med Tyrkiet, som siden den 1. januar 2001 har haft mulighed for at deltage i meddelelsesproceduren i henhold til forenklede bestemmelser. I lyset af direktivets betydning for den korrekte anvendelse af et udvidet indre marked er Kommissionen i øjeblikket i færd med at undersøge mulighederne for at lade kandidatlandene deltage i meddelelsesproceduren forud for deres tiltrædelse på samme måde som EFTA-landene deltager i øjeblikket.

Europarådets konvention om information og juridisk samarbejde vedrørende "informationssamfundets tjenester" er præget af både udvidelsen og betydningen af informationssamfundets tjenester og omfatter også dele af direktiv 98/34/EF på dette område. Formålet er at sikre større åbenhed, og at alle Europarådets medlemsstater og observatørstater har kendskab til de planlagte nationale lovgivninger vedrørende informationssamfundets tjenester. Fællesskabet vil snart tilslutte sig denne konvention.

Endelig bør Kommissionen fortsat styrke meddelelsesprocedurens åbenhed i henhold til de forpligtelser den har indgået i sin hvidbog om nye styreformers.

⁵² En strategi for tjenester i det indre marked, KOM(2000) 888 endelig udg., af 29.12.2000, s. 16, og GD for Erhvervs politiks arbejdsprogram for 2001, anden del, side 82. I øvrigt vil GD for Erhvervs politik og GD for Det Indre Marked snart indgå en aftale om levering af tjenester netop vedrørende strategien for det indre marked for tjenester.

Del III: Bilag

1. BILAG OM STANDARDISERING

1.1. Fordeling af antallet af nye standardiseringsudkast hvert år fra 1991 til 1998

CEN/CENELEC-medlemmer i EU

År	1994		1995		1996		1997		1998		1999		2000		2001	
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	%
a. Nationale udkast																
a.1 i forbindelse med europæiske eller internationale udkast	119	2,3	74	1,4	62	1,4	71	1,5	49	1,1	43	1,2	35	0,9	28	0,7
a.2 specifikke *	1511	29,8	1839	35,4	1531	34,4	1356	28,1	1497	35,8	1262	35,6	1348	33,5	1483	38,3
a.3 I alt (a.1 + a.2)	1630	32,2	1913	36,8	1593	35,7	1427	29,6	1546	36,9	1305	36,8	1383	34,4	1512	39,0
b. Europæiske udkast	1985	39,2	2091	40,3	1643	36,8	2270	47,2	1684	40,2	1505	42,4	1707	42,4	1548	40,0
c. Internationale udkast	1454	28,7	1190	22,9	1223	27,4	1116	23,2	958	22,9	739	20,8	935	23,2	811	21,0
d. I alt (a + b + c)	5069	100	5194	100	4459	100	4813	100	4188	100	3549	100	4025	100	3870	100

Kilde: meddelelser til CEN/CENELEC

(*) *Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, om der er en sammenhæng med europæiske eller internationale udkast.

1.2. Fordeling af antallet af nye standardiseringsudkast i 1999

CEN/CENELEC-medlemmer i EU

Område	Ikke-elektrisk (1)		Elektrisk (2)		I alt (3) = (1) + (2)		Ikke-elektrisk del <u>(1) x 100</u> (3) %
	Niveau	Antal	%	Antal	%	Antal	
a. Nationale udkast							
a.1 i forbindelse med europæiske eller internationale udkast	43	1,6	0	0	43	1,2	100
a.2 specifikke *	1226	44,3	36	4,6	1262	35,6	97,1
a.3 I alt (a.1 + a.2)	1269	45,9	36	4,6	1305	36,8	97,2
b. Europæiske udkast	911	32,9	594	76,2	1505	42,4	60,5
c. Internationale udkast	589	21,2	150	19,2	739	20,8	79,7
d. I alt (a + b + c)	2769	100	780	100	3549	100	78,0

Kilde: meddelelser til CEN/CENELEC

*Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, om der er en sammenhæng med europæiske eller internationale udkast.

1.3. Fordeling af antallet af nye standardiseringsudkast i 2000

CEN/CENELEC-medlemmer i EU

Område	Ikke-elektrisk (1)		Elektrisk (2)		I alt (3) = (1) + (2)		Ikke-elektrisk del <u>(1) x 100</u> (3) %
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	
a. Nationale udkast							
a.1 i forbindelse med europæiske eller internationale udkast	35	1,1	0	0	35	0,9	100
a.2 specifikke *	1318	41,5	30	3,5	1348	33,5	97,8
a.3 I alt (a.1 + a.2)	1353	42,6	30	3,5	1383	34,4	97,8
b. Europæiske udkast	1091	34,4	616	72,3	1707	42,4	63,9
c. Internationale udkast	729	23,0	206	24,2	935	23,2	78,0
d. I alt (a + b + c)	3173	100	852	100	4025	100	78,8

Kilde: meddelelser til CEN/CENELEC

*Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, om der er en sammenhæng med europæiske eller internationale udkast.

1.4. Fordeling af antallet af nye standardiseringsudkast i 2001

CEN/CENELEC-medlemmer i EU

Område	Ikke-elektrisk (1)		Elektrisk (2)		I alt (3) = (1) + (2)		Ikke-elektrisk del <u>(1) x 100</u> (3) %
	Antal	%	Antal	%	Antal	%	
a. Nationale udkast							
a.1 i forbindelse med europæiske eller internationale udkast	28	1,0	0	0	28	0,7	100
a.2 specifikke *	1467	48,8	16	1,9	1483	38,3	98,9
a.3 I alt (a.1 + a.2)	1495	49,8	16	1,9	1511	39,0	98,9
b. Europæiske udkast	875	29,1	673	77,9	1548	40,0	56,5
c. Internationale udkast	636	21,1	175	20,2	811	21,0	78,4
d. I alt (a + b + c)	3006	100	864	100	3870	100	77,7

Kilde: meddelelser til CEN/CENELEC

*Det skal bemærkes, at disse tal kan være overvurderet, fordi visse CEN/CENELEC-medlemmer ikke systematisk meddeler, om der er en sammenhæng med europæiske eller internationale udkast.

1.5. Fordeling efter land af antallet af nye standardiseringsarbejder, der er blevet meddelt på nationalt plan i 1999

Område	Ikke-elektrisk		Elektrisk		I alt	
Land	Antal	%	Antal	%	Antal	%
a. DE	385	28,0	12	32,4	397	28,2
b. ESP	150	10,9	4	10,8	154	10,9
c. FR	229	16,7	2	5,4	231	16,4
d. IT	98	7,2	1	2,7	99	7,0
e. AUS	182	13,2	2	5,4	184	13,0
f. UK	84	6,1	12	32,5	96	6,8
g. Andre EU-lande	141	10,3	3	8,1	144	10,2
h. I alt EU	1269	92,4	36	97,3	1305	92,5
i. EFTA-lande + CZ	105	7,6	1	2,7	106	7,5
j. I alt (h+i)	1374	100	37	100	1411	100

Kilde: meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. Sammenligningen mellem de forskellige lande skal foretages med en vis forsigtighed, fordi det nøjagtige forberedelsesstadium, hvor et nyt projekt meddeles inden for INFOPRO-systemet, ikke er harmoniseret.
2. Disse tal afspejler antallet af meddelelser, der administreres af den centrale enhed. Ethvert spørgsmål om det eksakte antal nye arbejder på nationalt plan skal stiles til det kompetente nationale standardiseringsorgan.
3. CZ: Den Tjekkiske Republik

1.6. Fordeling efter land af antallet af nye standardiseringsarbejder, der er blevet meddelt på nationalt plan i 2000

Område Land	Ikke-elektrisk		Elektrisk		I alt	
	Antal	%	Antal	%	Antal	%
a. DE	406	28,9	6	18,2	408	28,4
b. ESP	158	11,2	3	9,1	161	11,2
c. FR	207	14,7	8	24,2	215	14,9
d. IT	120	8,5	0	0	120	8,3
e. AUS	171	12,1	8	24,2	179	12,5
f. UK	144	10,2	3	9,1	147	10,2
g. Andre EU-lande	151	10,7	2	6,1	153	10,6
h. I alt EU	1353	96,3	30	90,9	1383	96,1
i. EFTA-lande + CZ	53	3,7	3	9,1	56	3,9
j. I alt (h+i)	1406	100	33	100	1439	100

Kilde: meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. Sammenligningen mellem de forskellige lande skal foretages med en vis forsigtighed, fordi det nøjagtige forberedelsesstadium, hvor et nyt projekt meddeles inden for INFOPRO-systemet, ikke er harmoniseret.
2. Disse tal afspejler antallet af meddelelser, der administreres af den centrale enhed. Ethvert spørgsmål om det eksakte antal nye arbejder på nationalt plan skal stiles til det kompetente nationale standardiseringsorgan.
3. CZ: Den Tjekkiske Republik

1.7. Fordeling efter land af antallet af nye standardiseringsarbejder, der er blevet meddelt på nationalt plan i 2001

Område Land	Ikke-elektrisk		Elektrisk		I alt	
	Antal	%	Antal	%	Antal	%
a. DE	514	32,7	3	17,6	517	32,6
b. ESP	233	14,8	2	11,8	235	14,8
c. FR	127	8,1	7	41,2	134	8,4
d. IT	121	7,7	1	5,9	123	7,8
e. AUS	226	14,4	0	0	226	14,2
f. UK	117	7,5	2	11,8	119	7,5
g. Andre EU-lande	157	10,0	1	5,9	158	10,0
h. I alt EU	1495	95,2	16	94,1	1511	95,3
i. EFTA-lande + CZ	76	4,8	1	5,9	76	4,7
j. I alt (h+i)	1571	100	17	100	1587	100

Kilde: meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

1. Sammenligningen mellem de forskellige lande skal foretages med en vis forsigtighed, fordi det nøjagtige forberedelsesstadium, hvor et nyt projekt meddeles inden for INFOPRO-systemet, ikke er harmoniseret.
2. Disse tal afspejler antallet af meddelelser, der administreres af den centrale enhed. Ethvert spørgsmål om det eksakte antal nye arbejder på nationalt plan skal stiles til det kompetente nationale standardiseringsorgan.
3. CZ: Den Tjekkiske Republik

1.8. De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsarbejder i 1999

DELSEKTORER		Antal nye projekter (EU + EFTA + CZ)
Kode	Betegnelse	
C01	Levnedsmidler	80
T02	Luftfart	63
B03	Beton	46
B01	Brandbeskyttelsesprodukter	43
N14	Plastikrør	40
S09	Vandkvalitet og vandtilførsel	40
N03	Olieprodukter	36
B02	Byggeri	34
B99	Byggeri - diverse aspekter	34
C02	Maling og lignende produkter	31
I alt		447

Kilde: meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

- I 1999 var de to vigtigste delsektorer inden for elektroteknik:
 - elkabler (kode W08): 11 nye projekter;
 - nukleare instrumenter (kode V07): 3 nye projekter.

1.9. De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsarbejder i 2000

DELSEKTORER		Antal nye projekter (EU + EFTA + CZ)
Kode	Betegnelse	
C01	Levnedsmidler	73
T02	Luftfart	47
N03	Olieprodukter	44
B02	Byggeri	41
S09	Vandkvalitet og vandtilførsel	41
B99	Byggeri - diverse aspekter	38
H09	Møbler	36
N05	Tekstiler	36
B01	Brandbeskyttelsesprodukter	30
S99	Sundhed - diverse	29
I alt		415

Kilde: meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

I 2000 var de to vigtigste delsektorer inden for elektroteknik:

- elektriske installationer i bygninger (kode W27): 9 nye projekter;
- elkabler (kode W08): 7 nye projekter.

1.10. De 10 vigtigste delsektorer inden for nye nationale standardiseringsarbejder i 2001

DELSEKTORER		Antal nye projekter (EU + EFTA + CZ)
Kode	Betegnelse	
C01	Levnedsmidler	80
B99	Byggeri - diverse aspekter	74
B03	Beton	70
S09	Vandkvalitet og vandtilførsel	65
B02	Byggeri	55
F99	Grundlæggende standarder	45
I09	Småværktøj	44
T02	Luftfart	41
H99	Produkter til hjemmet	35
B01	Brandbeskyttelsesprodukter	34
I alt		543

Kilde: meddelelser til CEN/CENELEC

Bemærkninger:

- I 2001 var de to vigtigste delsektorer inden for elektroteknik:
 - elektromedicinsk udstyr (kode V15): 3 nye projekter;
 - alarmsystemer (kode V21): 3 nye projekter.

1.11 Anvendelse af artikel 4 (Anmodning om deltagelse i nationale standardiseringsarbejder og anmodning om udarbejdelse af en europæisk standard)

År	Anmodning om information	Kommentarer	Anmodning om deltagelse	Anmodning om europæisk standard
1985	5	14	5	0
1986	8	16	10	1
1987	5	74	5	0
1988	0	67	15	0
1989	0	52	16	1
1990	20	78	7	0
1991	0	83	16	0
1992	0	52	5	0
1993	0	34	7	0
1994	5	74	7	1
1995	0	46	4	2
1996	0	63	8	1
1997	0	58	5	0
1998	0	29	3	2
1999	50		4	3
2000	24		6	2
2001	14		1	0

Kilde: CEN

Bemærkninger:

1. I mangel af detaljerede tal vedrører de angivne samlede antal EU plus EFTA-landene samt Den Tjekkiske Republik.
2. Visse anmodninger om information eller om deltagelse og kommentarer er ikke blevet meddelt CEN's forvaltningscenter.
3. Som følge af en påmindelse fra CEN/CENELEC er visse bemærkninger fra 1985/1986 blevet medregnet under 1987.
4. Disse tal vedrører fra og med 1989 især CEN på grund af indførelsen af "Vilamoura"-proceduren hos CENELEC.

1.12. Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 1999

1. Mandater i forbindelse med direktiver efter den nye metode
 - Ændringer af mandater til CEN og CENELEC vedrørende gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for produkter til varmeisolering; døre, vinduer, skodder, porte og tilhørende beslag; membraner; færdigstøbte byggevarer af normal-, let- eller porebeton.
 - Mandat til CEN og CENELEC vedrørende gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for lime til byggeri.
 - Mandat til CEN og CENELEC vedrørende gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for rør, tanke og rørfittings, som ikke kommer i kontakt med drikkevand.
 - Mandat til CEN og CENELEC vedrørende gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for byggevarer til beton, mørtel og injektionsmørtel.
 - Mandat til CEN og CENELEC vedrørende gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for varmeapparater.
 - Mandat til CEN og CENELEC vedrørende gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for varmeisolering, døre, vinduer, porte og dertil hørende beslag; membraner, færdigstøbte byggevarer af normal-, let- eller porebeton. skorstene, røgrør og særlige byggevarer; byggevarer af gips; branddetektion- og brandalarmsystemer, faste installationer til brandbekæmpelse, anordninger til røg- og brandkontrol og eksplosionshæmmende produkter.
 - Tilføjelse til mandater til CEN og CENELEC vedrørende gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for fast vejudstyr, bæreløjer og gulv- og terrænbelægninger,
 - Mandat til CEN vedrørende revision af den harmoniserede standard EN 1384 "Beskyttelseshjelme til hestesport" i henhold til et andragende, som i øjeblikket behandles i Europa-Parlamentet med henblik på at forbedre rytternes sikkerhed.
 - Mandat til CEN, CENELEC og ETSI vedrørende udarbejdelse af en EN-standard i lighed med den kommende standard ISO 9001:2000 til anvendelse på området regeludstedelser (anvendelse af moduler osv.).
 - Mandat til CEN, CENELEC og ETSI vedrørende anvendelse af direktivet om "elektromagnetisk kompatibilitet" i luftfartøjer.
 - Mandat til CEN, CENELEC og ETSI inden for området omfattet af direktiv 1999/5/EF om radio- og teleterminaludstyr.
 - Mandat på byggevarerområdet: horisontalt supplement til de mandater, der er givet til CEN og CENELEC vedrørende gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på vurdering af byggevarers reaktion ved brand.

- Mandat på byggevarerområdet: horisontal supplement til de mandater, der er givet til CEN og CENELEC vedrørende gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på vurdering af byggevarers brandmodstandsevne
- Mandat til CEN og CENELEC vedrørende for medicinsk udstyr.
- 2. Mandater i forbindelse med de offentlige indkøbsdirektiver
 - Ingen.
- 3. Mandater i forbindelse med fællesskabspolitikken inden for informationsteknologi og telekommunikation
 - Ingen.
- 4. Mandater i forbindelse med andre fællesskabspolitikker
 - 4.1 Forbrugerpolitik
 - Mandat til CEN, CENELEC og ETSI vedrørende forbrugersikkerhed for stiger.
 - Undersøgellesmandat til CEN, CENELEC og ETSI inden for området sikkerhed og brugervenlighed for produkter til personer med særlige behov (ældre eller handicappede).
 - Supplement til eksisterende CEN-mandat vedrørende analyse af materialer og genstande, der kommer i kontakt med levnedsmidler.
 - Mandat til CEN, CENELEC og ETSI vedrørende forbrugersikkerhed: produktoplysninger.
 - Mandat til CEN, CENELEC og ETSI vedrørende forbrugersikkerhed: børns sikkerhed.
 - 4.2 Miljøpolitik
 - Mandat til CEN til udarbejdelse af en standard for et system for overvågning af brændstoffers kvalitet.
 - Mandat til CEN vedrørende metoder til måling af partikelkoncentrationer med PM 2,5 i luften.
 - 4.3 Energipolitik
 - Mandat til CEN og CENELEC vedrørende udarbejdelse og vedtagelse af målestandarder for gasdrevne husholdningsovne (dokument fra den irske delegation).
 - Mandat til CEN og CENELEC vedrørende revidering og udvidelse af standarden EN 50294 om metoder til måling af den samlede effekt i kredsløb med forkobling/lampe.
 - Mandat til CEN og CENELEC vedrørende metoder til måling af effektiviteten i forkobling/lampe-kredsløb i udladningslamper og udvendige lampers ydelse for så vidt angår udladningslamper.

1.13. Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 2000

1. Mandater i forbindelse med direktiver efter den nye metode
 - Mandat til CEN i henhold til direktiv 98/37/EF om maskiner med henblik på en revision af standarderne EN 1726-1 og EN 1459 om sikkerhed i forbindelse med truck.
 - Mandat til CEN, CENELEC og ETSI vedrørende tovbaneanlæg til persontransport.
 - Mandat til CEN vedrørende udarbejdelse af harmoniserede standarder for byggevarer: planglas, profilglas og produkter støbt i glas.
 - Mandat til CEN vedrørende revision af standarden EN ISO 11681-2 om kædesave til træbeskæring.
 - Mandat til CEN vedrørende revision af standarden EN 703:1995 om landbrugsmaskiner - ensilageskærere - sikkerhed.
 - Mandat til CEN, CENELEC og ETSI vedrørende sikkerhedsaspekter i forbindelse med elektromagnetiske felter i forbindelse med udstyr under direktiv 73/23/EØF, direktiv 1999/5/EF og Rådets henstilling 1999/519/EF af 12. juli 1999.
 - Mandat til CEN vedrørende gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for byggevarer, som er i kontakt med drikkevand.
 - Mandat til CEN og CENELEC vedrørende gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for byggevarer og reaktion ved brand.
 - Tillæg mandat til CEN og CENELEC vedrørende gennemførelse af standardiseringsarbejde med henblik på udarbejdelse af harmoniserede standarder for varmeisolerende byggevarer.
 - Mandat til CEN vedrørende revision af standarden EN 795/1996 "Faldsikring - Forankringsudstyr - Krav og prøvning".
2. Mandater i forbindelse med de offentlige indkøbsdirektiver

Ingen.
3. Mandater i forbindelse med fællesskabspolitikken inden for informationsteknologi og telekommunikation

Ingen.
4. Mandater i forbindelse med andre fællesskabspolitikker
 - 4.1 Forbrugerpolitik
 - Mandat til CEN vedrørende nattøjs brandresistens.
 - Mandat til CEN vedrørende forbrugersikkerhed: snore eller lukkeband til børnetøj.

4.2 Miljøpolitik

- Mandat til CEN vedrørende faste biobrændstoffer.

4.3 Energipolitik

- Mandat til CEN og CENELEC vedrørende definition af og metode til måling af omfanget af elektricitetstab som følge af apparater i standbyfunktion.
- Mandat til CENELEC vedrørende revision af standarderne for definition af og metode til måling af effektiviteten af oliekojede transformatorer og tørtransformatorer.

4.3 Forskningspolitik

- Mandat til CEN, CENELEC og ETSI vedrørende teknikker til humanitær minerydning.

1.14. Standardiseringsprojekter overdraget til europæiske standardiseringsorganer i 2001

1. Mandater i forbindelse med direktiver efter den nye metode
 - Mandat til CEN vedrørende revision af standarden EN ISO 848-3:1999 om "Træbearbejdningsmaskiner - Sikkerhed".
 - Mandat til CEN vedrørende revision af standarder på området emballage og emballageaffald inden for rammerne af direktiv 94/62/EF.
 - Mandat til CEN, CENELEC og ETSI vedrørende elektromagnetisk kompatibilitet i forbindelse med telekommunikationsnet inden for rammerne af direktiv 89/336/EØF.
2. Mandater i forbindelse med de offentlige indkøbsdirektiver

Ingen.
3. Mandater i forbindelse med fællesskabspolitikken inden for informationsteknologi og telekommunikation

Ingen.
4. Mandater i forbindelse med andre fællesskabspolitikker
 - 4.1 Landbrugspolitik
 - Mandat til CEN vedrørende udarbejdelse og vedtagelse af standarder for foderstoffer inden for rammerne af direktiv 70/373/EØF.
 - 4.2 Miljøpolitik
 - Mandat til CEN vedrørende metoder til standardiseret måling af benzo(a)pyren, inden for rammerne af Rådets direktiv 96/62/EF.
 - 4.3 Energipolitik
 - Mandat til CEN vedrørende udarbejdelse og vedtagelse af målestandarder for gasdrevne husholdningsapparater til fremstilling af varmt vand.
 - 4.4 Det indre marked, andre aspekter end "den nye metode"
 - Mandat til CEN, CENELEC og ETSI vedrørende udarbejdelse og vedtagelse af standarder på postområdet.

2. BILAG OM TEKNISKE FORSKRIFTER

2.1. Antal meddelelser om tekniske forskrifter fra medlemsstaterne fra 1999 til 2001

Medlemsstater	1999	2000	2001
Belgien	20	39	30
Danmark	43	114	36
Tyskland	85	83	50
Spanien	31	20	27
Finland	24	23	22
Frankrig	54	30	55
Grækenland	17	13	8
Irland	4	7	2
Italien	25	26	30
Luxembourg	1	7	0
Nederlandene	128	122	98
Østrig	69	138	75
Portugal	6	5	7
Sverige	35	29	40
Det Forenede Kongerige	49	95	50
I alt EF	591	751	530

2.2. Procentdel af meddelelser om tekniske forskrifter fra medlemsstaterne fra 1999 til 2001

Medlemsstater	% 1999	% 2000	% 2001
Belgien	3,4	5,2	5,7
Danmark	7,3	15,2	6,8
Tyskland	14,4	11,0	9,4
Spanien	5,2	2,7	5,1
Finland	4,1	3,1	4,1
Frankrig	9,1	4,0	10,4
Grækenland	2,9	1,7	1,5
Irland	0,7	0,9	0,4
Italien	4,2	3,5	5,7
Luxembourg	0,2	0,9	0
Nederlandene	21,6	16,2	18,5
Østrig	11,7	18,4	14,2
Portugal	1,0	0,7	1,3
Sverige	5,9	3,9	7,5
Det Forenede Kongerige	8,3	12,6	9,4

2.3 Fordeling på sektorer af udkast, som medlemsstaterne har meddelt Den Europæiske Union (1999)

SEKTORER	B	DK	D	E	FIN	F	GR	IRL	I	L	NL	A	P	S	UK	TOTAL CE
Byggeri og anlæg	2	10	10	3	2	1	2	3	0	0	5	30	1	1	3	73
Levnedsmidler og landbrugsvarer	2	7	6	6	0	8	7	1	12	0	43	4	2	18	9	125
Kemiske produkter	1	3	1	3	3	8	1	0	2	0	9	3	0	2	1	37
Farmaceutiske produkter	3	1	5	2	1	3	0	0	1	0	1	1	0	3	6	27
Udstyr til hjem og fritid	0	0	0	3	0	0	0	0	1	0	2	2	0	1	0	9
Mekanisk industri	5	2	26	1	2	5	2	0	5	0	1	7	1	2	2	61
Energi, mineraler, træ	0	1	0	1	3	5	1	0	0	0	8	4	0	1	0	24
Miljø, emballage	2	6	3	1	0	3	0	0	1	0	16	5	1	2	4	44
Sundhed og medicinsk udstyr	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	3
Transport	1	11	10	5	7	9	3	0	1	0	19	6	0	4	14	90
Telekommunikation	3	2	22	3	2	8	0	0	1	1	14	5	1	1	7	70
Diverse	0	0	1	0	4	3	0	0	0	0	7	0	0	0	2	17
Informationssamfundets tjenester	0	0	1	3	0	0	1	0	1	0	3	1	0	0	1	11
I ALT PR. MEDLEMSSTAT	20	43	85	31	24	54	17	4	25	1	128	69	6	35	49	591

2.3. Fordeling på sektorer af udkast, som medlemsstaterne har meddelt Den Europæiske Union (2000)

SEKTORER	B	DK	D	E	FIN	F	GR	IRL	I	L	NL	A	P	S	UK	TOTAL CE
Byggeri og anlæg	0	26	17	1	5	4	2	0	1	0	6	39	0	3	5	109
Levnedsmidler og landbrugsvarer	7	4	9	7	4	12	4	0	10	0	54	1	5	6	4	127
Kemiske produkter	2	2	0	0	3	3	1	0	2	0	12	3	0	3	2	33
Farmaceutiske produkter	0	1	2	0	0	2	1	0	0	0	0	0	0	1	6	13
Udstyr til hjem og fritid	5	1	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8
Mekanisk industri	4	4	2	4	3	1	0	0	1	0	5	7	0	4	7	42
Energi, mineraler, træ	1	2	2	1	0	1	3	0	1	2	8	3	0	1	1	26
Miljø, emballage	1	3	0	1	1	1	0	0	2	0	13	5	0	1	5	33
Sundhed og medicinsk udstyr	0	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	2	0	0	0	5
Transport	5	22	6	4	5	3	2	0	4	2	13	31	0	8	26	131
Telekommunikation	6	47	42	0	1	0	0	5	2	0	2	43	0	1	37	186
Diverse	5	0	0	0	0	0	0	1	0	0	5	3	0	0	1	15
Informationssamfundets tjenester	3	1	3	0	1	1	0	1	3	3	4	1	0	1	1	23
I ALT PR. MEDLEMSSTAT	39	114	83	20	23	30	13	7	26	7	122	138	5	29	95	751

2.3. Fordeling på sektorer af udkast, som medlemsstaterne har meddelt Den Europæiske Union (2001)

SEKTORER	B	DK	D	E	FIN	F	GR	IRL	I	L	NL	A	P	S	UK	TOTAL CE
Byggeri og anlæg	3	3	12	5	5	11	1	1	5	0	4	41	1	1	6	99
Levnedsmidler og landbrugsvarer	5	8	9	6	0	6	1	0	5	0	37	9	1	13	8	108
Kemiske produkter	0	0	2	2	0	0	0	0	0	0	7	4	1	2	1	19
Farmaceutiske produkter	1	1	6	0	1	9	0	0	0	0	3	0	0	1	2	24
Udstyr til hjem og fritid	3	3	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	4	0	13
Mekanisk industri	1	1	2	5	1	3	0	0	4	0	4	0	0	2	2	25
Energi, mineraler, træ	3	2	1	0	1	6	2	0	5	0	5	3	1	1	2	32
Miljø, emballage	3	3	8	1	0	1	1	1	0	0	10	4	0	1	4	37
Sundhed og medicinsk udstyr	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	2	0	0	0	2	6
Transport	6	8	2	1	4	3	3	0	5	0	15	3	1	9	9	69
Telekommunikation	0	4	1	0	2	11	0	0	2	0	3	9	0	2	13	47
Diverse	3	2	2	3	2	2	0	0	1	0	6	1	1	3	1	26
Informationssamfundets tjenester	2	1	5	2	6	2	0	0	2	0	1	1	1	1	1	25
I ALT PR. MEDLEMSSTAT	30	36	50	27	22	55	8	2	30	0	98	75	7	50	40	530

2.4. Sammenligning mellem meddelelser og anmodninger om hasteprocedure fordelt på sektorer mellem 1999 og 2001

Sektorer	Antal i alt	% af samlet antal	Antal hasteproc.	% hasteproc.
Byggeri og anlæg	281	100 %	4	1,4 %
Levnedsmidler og landbrugsvarer	360	100 %	52	14,5 %
Kemiske produkter	89	100 %	7	7,9 %
Farmaceutiske produkter	64	100 %	6	9,4 %
Udstyr til hjem og fritid	30	100 %	1	3,3 %
Mekanisk industri	128	100 %	6	4,7 %
Energi, mineraler, træ	82	100 %	1	1,2 %
Miljø, emballage	114	100 %	3	2,6 %
Sundhed og medicinsk udstyr	14	100 %	3	21,4 %
Transport	290	100 %	14	4,8 %
Telekommunikation	303	100 %	0	0 %
Diverse	58	100 %	1	1,7 %
Informationssamfundets tjenester	59	100 %	5	8,5 %

2.5. Sammenligning mellem meddelelser og reaktioner fordelt på sektorer (kun udførlige udtalelser og bemærkninger) - 1999

Sektorer	Antal meddelelser	Udførlige udtalelser fra Kommissionen	Udførlige udtalelser fra medlemsstaterne	Bemærkninger (Kommission + medlemsstater)	% udførlige udtalelser ud af antallet af meddelelser*	% bemærkninger ud af antallet af meddelelser*
Byggeri og anlæg	73	2	1	35	4,1 %	47,9 %
Levnedsmidler og landbrugsvarer	125	12	31	84	34,4 %	67,2 %
Kemiske produkter	37	3	22	55	67,6 %	148,6 %
Farmaceutiske produkter	27	2	2	8	14,8 %	29,6 %
Udstyr til hjem og fritid	9	3	3	3	66,7 %	33,3 %
Mekanisk industri	61	2	4	39	9,8 %	63,9 %
Energi, mineraler, træ	24	3	4	16	29,2 %	66,7 %
Miljø, emballage	44	1	7	37	18,2 %	84,1 %
Sundhed og medicinsk udstyr	3	0	8	3	266,7 %	100 %
Transport	90	8	6	46	15,6 %	51,1 %
Telekommunikation	70	6	0	60	8,6 %	85,7 %
Informationssamfundets tjenester	11	1	0	10	9,1 %	91 %
Diverse	17	0	5	12	29,4 %	70,6 %
I alt for alle sektorer	591	43	93	408	X	X

* Disse procenttal skyldes, at en meddelelse kan være genstand for flere udførlige udtalelser og/eller bemærkninger

2.5. Sammenligning mellem meddelelser og reaktioner fordelt på sektorer (kun udførlige udtalelser og bemærkninger) - 2000

Sektorer	Antal meddelelser	Udførlige udtalelser fra Kommissionen	Udførlige udtalelser fra medlemsstaterne	Bemærkninger (Kommission + medlemsstater)	% udførlige udtalelser ud af antallet af meddelelser*	% bemærkninger ud af antallet af meddelelser*
Byggeri og anlæg	109	4	6	38	9,2 %	34,8 %
Levnedsmidler og landbrugsvarer	127	13	42	92	43,3 %	72,4 %
Kemiske produkter	33	2	11	29	39,4 %	87,9 %
Farmaceutiske produkter	13	1	0	1	7,7 %	7,7 %
Udstyr til hjem og fritid	8	2	3	2	62,5 %	25 %
Mekanisk industri	42	5	9	22	33,4 %	52,4 %
Energi, mineraler, træ	26	0	5	16	19,2 %	61,5 %
Miljø, emballage	33	4	4	13	24,2 %	39,4 %
Sundhed og medicinsk udstyr	5	0	2	5	40 %	100 %
Transport	131	5	8	66	9,9 %	50,4 %
Telekommunikation	186	1	1	144	1,1 %	77,4 %
Informationssamfundets tjenester	23	11	0	9	47,8 %	39,1 %
Diverse	15	1	4	7	33,3 %	46,7 %
I alt for alle sektorer	751	49	95	444	X	X

* Disse procenttal skyldes, at en meddelelse kan være genstand for flere udførlige udtalelser og/eller bemærkninger

2.5. Sammenligning mellem meddelelser og reaktioner fordelt på sektorer (kun udførlige udtalelser og bemærkninger) - 2001

Sektorer	Antal meddelelser	Udførlige udtalelser fra Kommissionen	Udførlige udtalelser fra medlemsstaterne	Bemærkninger (Kommission + medlemsstater)	% udførlige udtalelser ud af antallet af meddelelser*	% bemærkninger ud af antallet af meddelelser*
Byggeri og anlæg	99	24	20	45	44,4 %	45,5 %
Levnedsmidler og landbrugsvarer	108	6	15	53	19,4 %	49,1 %
Kemiske produkter	19	2	9	16	57,9 %	84,2 %
Farmaceutiske produkter	24	1	0	12	4,2 %	50 %
Udstyr til hjem og fritid	13	4	1	8	38,5 %	61,5 %
Mekanisk industri	25	3	5	14	32 %	56 %
Energi, mineraler, træ	32	3	3	13	18,7 %	40,6 %
Miljø, emballage	37	3	13	35	43,2 %	94,6 %
Sundhed og medicinsk udstyr	6	1	3	8	66,7 %	133,3 %
Transport	69	2	5	16	10,1 %	23,2 %
Telekommunikation	47	7	2	45	19,1 %	95,7 %
Informationssamfundets tjenester	25	4	0	15	16 %	31,9 %
Diverse	26	2	11	19	50 %	73,1 %
I alt for alle sektorer	530	62	87	299	X	X

* Disse procenttal skyldes, at en meddelelse kan være genstand for flere udførlige udtalelser og/eller bemærkninger

2.6. Opfølgning på udførlige udtalelser fra Kommissionen (kun afsluttede procedurer) vedrørende meddelelser fra årene 1999 og 2000

Sektorer	Positiv holdning fra Kommissionens side	% positive holdninger fra Kommissionens side	Negativ holdning fra Kommissionens side	% negative holdninger fra Kommissionens side
Byggeri og anlæg	3	100 %	0	0 %
Levnedsmidler og landbrugsvarer	9	60 %	6	40 %
Kemiske produkter	3	100 %	0	0 %
Farmaceutiske produkter	1	33,3 %	2	66,7 %
Udstyr til hjem og fritid	4	80 %	1	20 %
Mekanisk industri	2	100 %	0	0 %
Energi, mineraler, træ	3	100 %	0	0 %
Miljø, emballage	2	66,7 %	1	33,3 %
Sundhed og medicinsk udstyr	-*	-*	-*	-*
Transport	9	90,9 %	2	9,1 %
Telekommunikation	1	100 %	0	0 %
Diverse	1	100 %	0	0 %
Informationssamfundets tjenester	4	80 %	1	20 %
I alt for alle sektorer	42	84,2 %	13	15,8 %

* Kommissionen har ikke fremsat udførlige udtalelser på dette område i 1999 og 2000

2.7. Fordeling på sektorer af udkast, der er meddelt af Island, Norge og Schweiz mellem 1999 og 2001

Sektorer	Island			Norge			Schweiz			I alt pr. sektor		
	1999	2000	2001	1999	2000	2001	1999	2000	2001	1999	2000	2001
Byggeri og anlæg	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0
Levnedsmidler og landbrugsvarer	2	4	5	5	1	3	8	1	5	15	6	13
Kemiske produkter	1	0	0	1	1	2	3	1	1	5	2	3
Farmaceutiske produkter	0	0	0	0	1	0	1	1	3	1	2	3
Udstyr til hjem og fritid	0	0	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0
Mekanisk industri	0	0	0	2	0	5	2	1	0	4	1	5
Energi, mineraler, træ	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	2
Miljø, emballage	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1	2	0
Sundhed og medicinsk udstyr	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Transport	1	0	0	3	2	0	1	1	1	5	3	1
Telekommunikation	0	0	0	1	8	3	0	3	1	1	11	4
Diverse	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	1	0
Informations-samfundets tjenester	0	0	1	0	0	2	0	0	0	0	0	3
I alt for alle sektorer	4	4	6	14	15	16	17	9	12	35	28	34

2.8. Bemærkninger om udkast, der er meddelt af Island, Norge og Schweiz i perioden 1999-2001

1999:

Land	Meddelelser	Bemærkninger fra EF
Island	4	1
Norge	14	8
Schweiz	17	9
I alt	35	18

2000:

Land	Meddelelser	Bemærkninger fra EF
Island	4	2
Norge	15	7
Schweiz	9	6
I alt	28	15

2001:

Land	Meddelelser	Bemærkninger fra EF
Island	6	4
Norge	16	15
Schweiz	12	4
I alt	34	23